

Nazwa projektu Ustawa o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych ustaw Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Finansów Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Jarosław Neneman, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Emil Chojnacki i Łukasz Pepliński, Zastępcy Dyrektora Departamentu Systemu Podatkowego tel. (22) 694 38 86, e-mail: sekretariat.dts@mf.gov.pl	Data sporządzenia 4 sierpnia 2025 r. Źródło: Inne Nr w wykazie prac UD196
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

I. Na gruncie ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2025 r. poz. 111) – (dalej: Ordynacja podatkowa lub OP) zidentyfikowano następujące problemy:

- 1) Wątpliwości budzi stosowanie przepisu art. 12 § 5 Ordynacji podatkowej do obliczania końca terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego. Zgodnie z tym przepisem, jeżeli ostatni dzień terminu przypada na sobotę lub dzień ustawowo wolny od pracy, za ostatni dzień terminu uważa się następny dzień po dniu lub dniach wolnych od pracy, chyba że ustawy podatkowe stanowią inaczej. Sądy administracyjne przyjmują najczęściej wykładnię literalną przepisu art. 12 § 5 Ordynacji podatkowej, uznając że przepis ten ma generalnie zastosowanie do terminów procesowych i terminów materialnych, w tym do terminu przedawnienia. Przyjęcie takiej wykładni oznacza, że koniec terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego może ulec przesunięciu na podstawie art. 12 § 5 Ordynacji podatkowej, a nie na podstawie przepisów dotyczących przedawnienia zobowiązań podatkowych. Skutek ten byłby więc wyraźnie niekorzystny dla podatnika, bo oznacza, że w następnym dniu po dniu lub dniach wolnych od pracy możliwe byłoby zawieszenie lub przerwanie biegu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego.
- 2) Przepisy dotyczące wydawania interpretacji indywidualnych w zakresie dotyczącym schematów podatkowych pozostają w zbiegu z przepisami dotyczącymi nadawania NSP dla schematu podatkowego – z uwagi na tryb i terminowość tych postępowań może dojść do zaburzenia unijnej wymiany informacji o schematach transgranicznych.
- 3) Zasada ustalania właściwości miejscowej organów podatkowych nie uwzględnia przypadków, gdy ta właściwość jest określana nie tylko w ustawach podatkowych, ale także w drodze aktów wykonawczych.
- 4) Przesłanka w postaci zaistnienia uzasadnionego podejrzenia popełnienia przestępstwa skarbowego lub konieczności zabezpieczenia dowodów jego popełnienia ogranicza stosowanie w praktyce instytucji wyznaczenia przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej i dyrektora izby administracji skarbowej organu podatkowego do prowadzenia postępowań podatkowych. Ponadto, stosowanie tej instytucji jest ograniczone do spraw dotyczących podatników, nie obejmując płatników.
- 5) Przepis umożliwiający organowi podatkowemu określenie prawidłowej wysokości zwrotu podatku lub podatku naliczonego albo nadwyżki podatku naliczonego nad należnym do odliczenia w następnych okresach rozliczeniowych wymaga doprecyzowania w sposób wskazujący wprost na możliwość określenia wysokości podatku naliczonego do odliczenia w następnych okresach rozliczeniowych.
- 6) Wątpliwości może budzić prawidłowy sposób zarachowania wpłaty w przypadku jednoczesnego istnienia układu ratalnego i zobowiązań podatkowych z innych tytułów, dla których termin płatności upłynął.
- 7) Wysokość podatku uprawniająca do zapłaty przez inny podmiot niż podatnik jest za niska, przez co zachodzi potrzeba urealnienia regulowania podatków w ten sposób. Obecnie zapłata za podatnika podatku przez podmiot inny niż jego małżonek, zstępni, wstępni, pasierb, rodzeństwo, ojczym, macocha, aktualny właściciel przedmiotu hipoteki przymusowej lub zastawu skarbowego, może nastąpić w przypadku, gdy wysokość podatku nie przekracza 1000 zł. Kwota ta nie była waloryzowana od momentu wprowadzenia takiej możliwości, tj. od 1 stycznia 2016 r. Z uwagi na rosnący poziom zarobków, w tym m.in. wynagrodzenia minimalnego za pracę w gospodarce, a także ułatwienie płacenia podatków i przyczynienie się do podniesienia ich ściągальności uzasadnionym jest zwiększenie kwoty, w ramach której osoby trzecie niebędące podatnikami będą mogły uregulować podatek za podatnika.
- 8) Zbyt ogólnie zostało sformułowane wyłączenie obowiązku zaokrąglania odsetek w przypadku zaliczenia wpłaty, nadpłaty lub zwrotu podatku.

9) Brak jest możliwości umorzenia podatku przed terminem jego płatności. Aktualnie podatnik musi czekać z wnioskiem o umorzenie do czasu powstania zaległości, narażając się tym samym na negatywne konsekwencje, w tym odpowiedzialność karną skarbową. Sytuacja ta jest szczególnie dotkliwa w przypadku podatków płatnych ratałnie. Z upływem terminu płatności każdej raty powstaje odrębna zaległość podatkowa, o której umorzenie trzeba odrębnie występować.

10) Organ podatkowy nie ma możliwości ustalenia zobowiązania podatkowego z tytułu opodatkowania przychodów nieznajdujących pokrycia w ujawnionych źródłach lub pochodzących ze źródeł nieujawnionych, gdy mienie zostało zgromadzone kilka lat wcześniej niż wydatkowane, z uwagi na przedawnienie prawa do wydania decyzji.

Obecnie 5-letni termin przedawnienia prawa do wydania decyzji ustalającej zobowiązanie podatkowe z tytułu opodatkowania przychodów nieznajdujących pokrycia w ujawnionych źródłach lub pochodzących ze źródeł nieujawnionych jest liczony od końca roku kalendarzowego, w którym powstał obowiązek podatkowy w tym zakresie. Z kolei obowiązek podatkowy z tytułu przychodów nieznajdujących pokrycia w ujawnionych źródłach lub pochodzących ze źródeł nieujawnionych powstaje na ostatni dzień roku podatkowego, w którym powstał przychód w wysokości odpowiadającej nadwyżce wydatku nad przychodami (dochodami) opodatkowanymi lub przychodami (dochodami) nieopodatkowanymi. Jednocześnie, w pierwszej kolejności za wydatek uznaje się wartość mienia zgromadzonego w roku podatkowym, a gdy nie jest możliwe ustalenie roku podatkowego, w którym zgromadzono te środki – za wydatek uznaje się wysokość wydatkowanych w roku podatkowym środków.

Liczenie 5-letniego terminu przedawnienia prawa do wydania decyzji ustalającej zobowiązanie podatkowe z tytułu opodatkowania przychodów nieznajdujących pokrycia w ujawnionych źródłach lub pochodzących ze źródeł nieujawnionych od końca roku kalendarzowego, w którym powstał obowiązek podatkowy, rodzi w praktyce problemy, które można zobrazować na poniższym przykładzie.

Przykład:

W roku 2022, na podstawie aktu notarialnego podatnik nabył mieszkanie. W celu porównania przychodów i wydatków podatnika, konieczne jest zweryfikowanie dochodów wynikających ze złożonych przez niego zeznań podatkowych. Zeznania za rok 2022 wpływały do urzędów skarbowych w roku 2023. Organ podatkowy w roku 2024 wezwał podatnika do złożenia wyjaśnień na okoliczność źródeł finansowania zakupionej w 2022 roku nieruchomości.

Z dostarczonych przez podatnika dowodów wynika, że zakupił mieszkanie od dewelopera i główne wydatki z tego tytułu ponosił w latach 2020-2021. W takiej sytuacji obowiązkiem organu podatkowego jest przeprowadzenie postępowania za lata 2020-2021, a termin na wydanie decyzji z NZP za 2020 rok upływa z końcem 2025 roku. W przypadku konieczności ustalenia np. faktycznych dochodów z działalności gospodarczej podatnika (w ramach kontroli podatkowej lub kontroli celno-skarbowej), istnieje ryzyko przedawnienia prawa do wydania decyzji wymiarowej. Ryzyko takie wzrasta jeszcze bardziej, gdy podatnik powoła się na zlikwidowaną w 2020 roku lokatę bankową, którą założył w roku 2019. Wtedy organ podatkowy powinien opodatkować rok 2019.

W sytuacji, gdy w roku 2025 organ podatkowy stwierdzi, że podatnik z prowadzonej w 2019 roku działalności gospodarczej nie zadeklarował całości dochodu – może wydać decyzję określającą zobowiązanie podatkowe z tytułu tej działalności. Jednak podatnik w takiej sytuacji nie będzie skłonny do wskazywania przychodów z tej działalności wiedząc, że uniknie jakiegokolwiek opodatkowania. Jeśli bowiem organ podatkowy stwierdzi, że w 2019 roku podatnik zgromadził mienie, które nie znajduje pokrycia w legalnych dochodach – nie ma już możliwości wydania decyzji ustalającej zobowiązanie podatkowe z tytułu opodatkowania przychodów nieznajdujących pokrycia w ujawnionych źródłach lub pochodzących ze źródeł nieujawnionych.

11) Obecnie jedną z przesłanek zawieszenia (nierozpoczynania) biegu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego jest wszczęcie postępowania w sprawie o przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe, o którym podatnik został zawiadomiony, jeżeli podejrzenie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia wiąże się z niewykonaniem tego zobowiązania (art. 70 § 6 pkt 1 Ordynacji podatkowej). Przed Trybunałem Konstytucyjnym na rozpoznanie oczekuje nadal (już od 10 lat) wniosek Rzecznika Praw Obywatelskich, w którym kwestionowana jest konstytucyjność tego przepisu. Jednocześnie w przestrzeni publicznej od wielu lat pojawiają się zarzuty o nadużywanie przez organy podatkowe instytucji wszczęcia postępowania karnego skarbowego w sprawach o wykroczenia i przestępstwa skarbowe jedynie w celu wstrzymania biegu terminu przedawnienia podatku. Problem ten stał się na tyle istotny, że Naczelny Sąd Administracyjny, uchwałą 7 sędziów z 24 maja 2021 r. sygn. akt I FPS 1/21 uznał za zasadne badanie w ramach kontroli sądowej decyzji podatkowej, czy wszczęcie postępowania karnego skarbowego nie zostało przez organ wykorzystane instrumentalnie. Naczelny Sąd Administracyjny, postanowieniem sygnalizacyjnym z 14 kwietnia 2025 r. sygn. akt I FSK 1078/24, poinformował Ministra Finansów o istotnych naruszeniach w stosowaniu art. 70 § 6 pkt 1 Ordynacji podatkowej, polegających na instrumentalnym wszczynaniu postępowań karnoskarbowych, których jedynym motywem ze względu na zawieszenie biegu terminu przedawnienia w nim przewidzianego, jest niedopuszczenie do

przedawnienia zobowiązania podatkowego, wskazując, że taka praktyka stosowania tego przepisu pozostaje w sprzeczności z art. 64 ust. 1 i 3 w związku z art. 32 ust. 1 oraz z art. 2 Konstytucji RP.

Poniżej przedstawiono dane liczbowe obrazujące dla każdego roku z osobną liczbę postępowań, w których doszło do zawieszenia biegu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego ze względu na prowadzenie postępowania karnego skarbowego – w rozbiciu na poszczególne środki zaskarżenia.

Rok/okres	2022	2023	I-X 2024
<i>Decyzje odwoławcze Dyrektorów Izb Administracji Skarbowej oraz Naczelników Urzędów Celno-Skarbowych ogółem:</i>			
Liczba decyzji:	8 554	8 202	3 666*
<i>Z czego w sprawach, w których doszło do zawieszenia biegu terminu w związku z postępowaniem karnym skarbowym:</i>			
Liczba decyzji:	1 600	1 474	1 359
Liczba skarg do wojewódzkich sądów administracyjnych, z czego:	982	937	653
Liczba orzeczeń, w których oceniono, że postępowanie karne skarbowe zostało wszczęte instrumentalnie	107	97	31
Liczba orzeczeń, w których oceniono, że postępowanie karne skarbowe nie zostało wszczęte instrumentalnie	621	556	116
Liczba orzeczeń, w których nie oceniano, czy postępowanie karne skarbowe zostało wszczęte instrumentalnie	55	63	20
Liczba spraw, w których nie wydano orzeczeń lub nie podano uzasadnienia	61	106	440
Liczba skarg, które zostały odrzucone	138	115	46
Liczba skarg kasacyjnych do Naczelnego Sądu Administracyjnego, z czego:	592	478	79
Liczba orzeczeń, w których oceniono, że postępowanie karne skarbowe zostało wszczęte instrumentalnie	17	1	0
Liczba orzeczeń, w których oceniono, że postępowanie karne skarbowe nie zostało wszczęte instrumentalnie	75	21	2
Liczba orzeczeń, w których nie oceniano, czy postępowanie karne skarbowe zostało wszczęte instrumentalnie	28	13	0
Liczba spraw, w których nie wydano orzeczeń lub nie podano uzasadnienia	463	441	77
Liczba skarg, które zostały odrzucone	9	2	0

* liczba decyzji ogółem za 2024 r. została podana za pierwsze półrocze

12) Skomplikowany charakter i czasochłonność postępowań prowadzonych w zakresie stosowania art. 119a Ordynacji podatkowej lub środków ograniczających umowne korzyści zwiększa ryzyko przedawnienia zobowiązania podatkowego. Postępowania prowadzone w zakresie stosowania art. 119a Ordynacji podatkowej lub środków ograniczających umowne korzyści są skomplikowane (m.in. dotyczą relacji pomiędzy kilkoma podmiotami, przez co też zakres rzeczowy spoczywa wyłącznie na jednym organie podatkowym) oraz czasochłonne. W procedurze stosowania ww. instytucji wchodzi w grę zazwyczaj dwa organy podatkowe: terenowy, w tym samorządowy, który wykrywa przypadek unikania opodatkowania, oraz Szef KAS, który prowadzi postępowanie podatkowe określone w rozdziale 2 działu IIIA Ordynacji podatkowej. Z jednej strony wydłuża to czas trwania postępowania, ale z drugiej strony wprowadza pewien podział zadań pomiędzy Szefa KAS a organy terenowe. Skomplikowany charakter dostrzeżonego naruszenia przepisów materialnego prawa podatkowego nie powinien zwiększać szansy na przedawnienie zobowiązania podatkowego. Poniżej przedstawiono liczbę postępowań w prowadzonych przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej w przedmiocie klauzuli ogólnej przeciwko unikaniu opodatkowania oraz liczbę decyzji wydanych przez Szefa KAS w I instancji (wg danych na 30 czerwca 2025 r.)¹²

Tabela 1. Liczba postępowań Szefa KAS w kierunku wydania decyzji z zastosowaniem klauzuli ogólnej przeciwko unikaniu opodatkowania wg sposobu ich zainicjowania przed Szefem KAS i rodzaju podatku (od 15 lipca 2016 r.)

	CIT	PIT	Inne	Razem
Wszczęte z urzędu	0	30	5	35
Przejęte ³	100	101	28	229
Razem	100	131	33	264

Tabela 2. Liczba decyzji wymiarowych w I instancji wydanych przez Szefa KAS z zastosowaniem klauzuli przeciwko unikaniu opodatkowania wydanych w poszczególnych okresach

	CIT	PIT	Inne		Razem
Do końca 2020 r.	4	9	5		18
2021 r.	7	11	3		21
2022 r.	17	28	9		54
2023 r.	31	22	2		55
2024 r.	14	11	7		32
I kwartał 2025 r.	0	1	0		1
II kwartał 2025 r.	7	8	0		15
Razem	80	90	26		196

Według przeprowadzonych kalkulacji⁴ postępowanie podatkowe w przypadku unikania opodatkowania:

- w I instancji trwało średnio ok. 310 dni; mediana: 249; najkrócej 42 dni, najdłużej 797 dni;
- postępowanie odwoławcze trwało średnio ok. 191 dni; mediana: 164; najkrócej 30 dni, najdłużej 677 dni.

13) Brak jest powiązania końcowego momentu zawieszenia biegu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego, w przypadku wniesienia skargi do sądu administracyjnego na decyzję dotyczącą tego zobowiązania, z wpływem do organu podatkowego akt sprawy.

14) Sądy administracyjne negują konstytucyjność przepisu stanowiącego o nieprzedawnianiu się zobowiązań podatkowych zabezpieczonych hipoteką lub zastawem skarbowym. Zgodnie z obowiązującym art. 70 § 8 Ordynacji podatkowej nie ulegają przedawnieniu zobowiązania podatkowe zabezpieczone hipoteką lub

¹ <https://www.podatki.gov.pl/abc-podatkow/klauzula-przeciwko-unikaniu-opodatkowania/statystyka-gaar/>

² Statystyka uwzględnia również decyzje wydane po ponownym rozpatrzeniu sprawy, w związku z wyrokami sądów administracyjnych

³ W tym przejęte kontrole celno-skarbowe

⁴ W obliczeniach uwzględniono zakończone 170 spraw w I instancji i 163 spraw w II instancji wszczętych od 2020 r. Z podstawy obliczeń wykluczono sprawy (postępowania) zakończone umorzeniem oraz prowadzone po wyroku sądu administracyjnego.

zastawem skarbowym, jednakże po upływie terminu przedawnienia zobowiązania te mogą być egzekwowane tylko z przedmiotu hipoteki lub zastawu. Rozstrzygnięcia organów podatkowych wydawane w oparciu o art. 70 § 8 Ordynacji podatkowej, w razie ich zaskarżenia do sądów administracyjnych, są konsekwentnie przez sądy uchylane.

- 15) W przypadku korygowania przez podatników deklaracji w ostatniej fazie biegu okresu przedawnienia zobowiązania podatkowego, organy podatkowe są pozbawione możliwości dokonania skutecznej weryfikacji rozliczenia i wydania decyzji wymiarowej w przypadku zakwestionowania prawidłowości złożonej korekty.
- 16) Konieczność wzywania podatników do złożenia brakującego wniosku o stwierdzenie nadpłaty w przypadku, gdy nadpłata wynika ze skorygowanego zeznania (deklaracji), jest problematyczna zarówno dla organu podatkowego, jak i dla podatnika. Obecne przepisy Ordynacji podatkowej wymagają bowiem, aby wraz z korektą deklaracji, z której wynika nadpłata, podatnik złożył wniosek o stwierdzenie nadpłaty. Jeżeli prawidłowość skorygowanego zeznania (deklaracji) nie budzi wątpliwości, organ podatkowy zwraca nadpłatę bez wydawania decyzji stwierdzającej nadpłatę. W takim przypadku korekta wywołuje skutki prawne.
- 17) Niewystarczająco jest zabezpieczony interes podatnika w przypadku, gdy ustawa materialnoprawna regulująca instytucję zwrotu danego podatku nie określa terminu, w jakim podatnik powinien ten zwrot otrzymać, oraz nie wskazuje na możliwość jego oprocentowania. Tak jest m.in. w przypadku zwrotu podatku od czynności cywilnoprawnych oraz zwrotu opłaty skarbowej. Przepisy ustaw regulujących te daniny określają jedynie materialne przesłanki uzasadniające zwrot podatku od czynności cywilnoprawnych/opłaty skarbowej, nie precyzując terminu, w jakim organ podatkowy powinien dokonać tego zwrotu, i nie wskazując na możliwość jego oprocentowania. O ile uregulowane jest w Ordynacji podatkowej zagadnienie momentu zaliczenia zwrotu podatku na poczet zaległości podatkowych, to przepisy te nie dają ochrony w postaci wypłaty oprocentowania przy zwrocie podatku bezpośrednio podatnikowi. Poza tym, przepisy określające terminy zwrotu nadpłaty nie obejmują wszystkich możliwych sytuacji.

Ponadto, w orzecznictwie sądów administracyjnych został zidentyfikowany problem luki prawnej, polegającej na braku uregulowania zasad oprocentowania nadpłaty powstałej w wyniku zastosowania się do interpretacji indywidualnej, która następnie została zmieniona lub której wygaśnięcie stwierdzono albo która została uchylona prawomocnym orzeczeniem sądu administracyjnego. W ocenie sądów administracyjnych, w celu urzeczywistnienia tzw. zasady nieszkodzenia wyrażonej w art. 14k § 1 Ordynacji podatkowej, lukę tę należy uznać za możliwą do usunięcia per analogiam legis. Projektowane rozwiązanie znajdzie zastosowanie przykładowo w sytuacji, gdy podatnik stosując się do interpretacji indywidualnej, złożył korektę deklaracji, z której wynika wyższy, niż zadeklarowano poprzednio, podatek do zapłaty, a następnie w wyniku zmiany tej interpretacji złożył wniosek o stwierdzenie nadpłaty. W takim przypadku podatnik uzyska oprocentowanie nadpłaty liczone od dnia jej powstania.

- 18) Obecnie wspólnicy rozwiązanej spółki osobowej prawa handlowego (spółki jawnej, partnerskiej, komandytowej lub komandytowo-akcyjnej), w odróżnieniu od wspólników rozwiązanej spółki cywilnej, nie mają możliwości złożenia korekty deklaracji spółki i uzyskania nadpłaty z tytułu zobowiązań spółki. W wyroku z 3 marca 2022 r., sygn. akt I SA/Go 6/22 WSA w Gorzowie Wielkopolskim, wskazując na podobieństwo sytuacji prawnopodatkowej spółki jawnej i spółki cywilnej na gruncie podatku od towarów i usług, stwierdził, że brak jest argumentów uzasadniających różnicowanie sytuacji prawnej wspólników po likwidacji takich spółek.
- 19) Na gruncie przepisów działu III rozdziału 11a Ordynacji podatkowej – Informacje o schematach podatkowych (MDR) – zidentyfikowano obszary wymagające uporządkowania oraz dostosowania brzmienia przepisów dyrektywy Rady (UE) 2018/822 z dnia 25 maja 2018 r. zmieniającej dyrektywę 2011/16/UE w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania w odniesieniu do podlegających zgłoszeniu uzgodnień transgranicznych (dalej: Dyrektywa Rady (UE) 2018/822). Ponadto wprowadza się nowelizację w związku z wyrokiem TSUE w sprawie C-694/20 Orde van Vlaamse Balies i in. z dnia 08 grudnia 2022 r. i w konsekwencji zmianą dokonaną Dyrektywą Rady (UE) 2023/2226 z dnia 17 października 2023 r. (DAC-8) w odniesieniu do regulacji związanej z zapewnieniem prawa pośrednikom do zwolnienia z obowiązku przekazywania informacji dotyczących podlegających zgłoszeniu uzgodnień transgranicznych, jeżeli taki obowiązek zgłoszenia stanowiłby naruszenie prawniczej tajemnicy zawodowej (art. 8ab ust. 5 dyrektywy Rady 2011/16/UE z dnia 15 lutego 2011 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania i uchylającej dyrektywę 77/799/EWG). Wprowadza się nowelizację także w związku z wyrokiem TSUE w sprawie C-623/22 Belgian Association of Tax Lawyers i in. z dnia 29 lipca 2024 r.
- 20) W obecnym stanie prawnym (art. 86a § 1 pkt 3, 8 i 18 Ordynacji podatkowej) poza „korzystającym”, dla potrzeb stosowania przepisów rozdziału 11a w słowniczku w art. 86a § 1 Ordynacji podatkowej zostały zdefiniowane jeszcze dwa podmioty, tj. „promotor” i „wspomagający”. Wskutek obowiązywania krajowych przepisów o schematach podatkowych, zaobserwowano, że rozdzielenie definicji „pośrednika” funkcjonującej w Dyrektywie Rady (UE) 2018/822 na dwa odrębne podmioty, nie przyniosło w pełni zamierzonego efektu, a spowodowało faktycznie uniemożliwienie realizacji części z nałożonych obowiązków oraz nałożenie obowiązków często niewspółmiernych do faktycznych założeń tej instytucji, tracąc tym samym cel istnienia tych przepisów.

Zauważono, że przepisy określające obowiązki sprawozdawcze, do których wykonania zobowiązane są poszczególne podmioty, wymagają częściowej zmiany i uporządkowania. Jednocześnie zachodzi konieczność zapewnienia ochrony prawniczej tajemnicy zawodowej „promotora” oraz „korzystającego” stosownie do treści wyroku TSUE w sprawie C-694/20 oraz C-623/22.

- 21) Obecnie obowiązujące definicje „udostępnienia” i „wdrożenia” zawierają między innymi czynność oferowania, która przyczynia się do powstania obowiązków niemożliwych do wykonania przez podmiot zobowiązany do raportowania informacji o schematach podatkowych.
- 22) W obecnym stanie prawnym podmioty są zobowiązane do raportowania również schematów podatkowych, które nie są schematami podatkowymi transgranicznymi (schematów podatkowych „typu krajowego”). Niepewność co do spoczywających na nich obowiązkach oraz wysokie kary za brak raportowania sprawiają, że raportowane są również uzgodnienia o minimalnym ryzyku unikania opodatkowania. Dotychczasowy obowiązek dotyczący raportowania schematów podatkowych „typu krajowego” jest nadregulacją nie wymaganą Dyrektywą Rady (UE) 2018/822
- 23) Niewystarczająco są uregulowane obowiązki „korzystającego” zobowiązanego do raportowania schematów podatkowych. Obecnie występują trzy podmioty obowiązane do przekazywania informacji o schematach podatkowych, natomiast w Dyrektywie Rady (UE) 2018/822 obowiązek raportowania w pierwszej kolejności spoczywa na pośredniku (promotorze), a jeśli on nie występuje lub jest zobowiązany do zachowania prawnie chronionej tajemnicy zawodowej, to dopiero ten obowiązek przechodzi na korzystającego. Przepisy krajowe wymagają zmiany w tym zakresie.
- 24) Raportowanie zawiadomień MDR-2 jest uciążliwe dla podmiotów i jest informacją o małej wartości dla organów podatkowych. Obecnie funkcjonujący mechanizm raportowania sprawia, że występują problemy praktyczne polegające na jednoczesnym składaniu MDR-1 i MDR-2 przez obecnych wspomagających.
- 25) Możliwość skorzystania ze zwolnienia z obowiązku raportowania, jeśli inny podmiot już zraportował ten sam schemat podatkowy na podstawie art. 86e § 1 Ordynacji podatkowej, nie jest jednoznaczna. Aktualnie w przypadku schematów podatkowych standaryzowanych, promotorzy (lub wspomagający), którzy nie zostali zwolnieni przez korzystającego z obowiązku zachowania prawnie chronionej tajemnicy zawodowej, nie mogą skorzystać ze zwolnienia z uwagi na regulację art. 86f § 2 Ordynacji podatkowej, tj. wyłączenia z przekazywanej do Szefa KAS informacji o danych dotyczących innych znanych podmiotów obowiązanych do przekazania informacji o schemacie podatkowym, jeśli występują (o których mowa w art. 86f § 1 pkt 12 OP), a w którym to przepisie wskazanie innych podmiotów w przekazanej informacji MDR-1 jest elementem obligatoryjnym umożliwiającym skorzystanie z przedmiotowego zwolnienia. Dodatkowo sytuacja wspomagającego jest szczególnie utrudniona, ponieważ nie może on w takim przypadku skorzystać ze zwolnienia, a jednocześnie sam może zraportować tylko takie schematy standaryzowane, co do których nie obowiązuje go tajemnica zawodowa, bowiem schemat standaryzowany, w przypadku gdy podmiot zwolniony jest z tajemnicy zawodowej, dotyczy jedynie podmiotu, który ten schemat podatkowy udostępnił pierwszemu korzystającemu. Jednocześnie problem ten występuje również w sytuacji raportowania schematów podatkowych innych niż standaryzowane (w przypadku zwolnienia z zachowania tajemnicy zawodowej), co do których podmioty, które obowiązane są do raportowania na etapie późniejszym, nie zostały wskazane w informacji, ponieważ nie były jeszcze na ten moment w żaden sposób zaangażowane we wdrażanie schematu w jakiegokolwiek roli. Ponadto w związku z likwidacją osobnych instytucji „promotora” i „wspomagającego” art. 86e § 1 OP dodatkowo wymaga odpowiedniego dostosowania, tak aby zapewnić wszystkim „promotorom” możliwość skorzystania ze zwolnienia z obowiązku raportowania danego schematu podatkowego. Jednocześnie projektowana zmiana ma zagwarantować, aby dane wszystkich promotorów lub korzystających oraz posiadane przez nich informacje zostały przekazane do Szefa KAS.
- 26) W obecnym stanie prawnym podmiot raportujący informacje o schemacie podatkowym zobowiązany jest do wskazania, w przekazywanej informacji, danych, według wiedzy przekazującego informację (art. 86f § 1 pkt 5-8 i 10-12 Ordynacji podatkowej). Obowiązkiem wynikającym z Dyrektywy Rady (UE) 2018/822 jest precyzyjne wskazanie przez składającego danych, o których mowa w art. 86f § 1 OP, jednak często podmioty raportujące zasłaniają się „brakiem wiedzy”. Potrzeba doprecyzowania przepisów art. 86f § 1 Ordynacji podatkowej w taki sposób, aby stanowiły pełne dostosowanie do brzmienia Dyrektywy Rady (UE) 2018/822.
- 27) Brak możliwości uzupełniania i korygowania składanych informacji o schematach podatkowych przez podmioty obowiązane do raportowania. W obecnym stanie prawnym korygowanie uprzednio złożonej informacji możliwe jest jedynie po otrzymaniu wezwania od Szefa Krajowej Administracji Skarbowej.
- 28) Brak możliwości wszczynania i prowadzenia postępowań przygotowawczych w sprawie o przestępstwo lub wykroczenie skarbowe jedynie na podstawie przepisów działu III rozdziału 11a z uwagi na obowiązujący przepis art. 86h § 2 OP.
- 29) Szefowi KAS w obecnym stanie prawnym brakuje wystarczających narzędzi w formie możliwości odmowy

nadania Numeru Schematu Podatkowego (NSP) albo unieważnienia NSP.

- 30) Obowiązująca obecnie norma prawna zawarta w art. 86ia OP określa sposób doręczania potwierdzenia nadania NSP oraz innych pism związanych ze stosowaniem przepisów rozdziału 11a działu III OP. Jednak z uwagi na stosowanie ogólnych zasad dotyczących doręczeń uregulowanych w Ordynacji podatkowej przepis art. 86ia OP jest zbędny.
- 31) W obecnym stanie prawnym (art. 86j Ordynacji podatkowej) korzystający, który dokonywał w danym okresie rozliczeniowym jakichkolwiek czynności będących elementem schematu podatkowego lub uzyskiwał wynikającą z niego korzyść podatkową, w terminie złożenia deklaracji podatkowej dotyczącej tego okresu rozliczeniowego – przekazuje do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej informację o korzyściach. Dyrektywa Rady (UE) 2018/822 z kolei zakłada, aby informować w każdym roku, czy dany schemat był w tym roku stosowany u korzystającego.
- 32) Obowiązujące przepisy nie przewidują możliwości podpisywania MDR-3 przez pełnomocnika. W obecnym stanie prawnym występują problemy praktyczne wynikające z brzmienia art. 86j § 2 i 3 OP, które nadają informacji MDR-3 cechy, które są właściwe wyłącznie dla informacji MDR-1.
- 33) W obecnym stanie prawnym występują wątpliwości co do kursu, jaki należy zastosować do przeliczenia wysokość korzyści podatkowej zarówno szacowanej, jak i raportowanej w informacji MDR-1 i MDR-3, w przypadku gdy wysokość korzyści podatkowej określana jest w walucie obcej.
- 34) W obecnym stanie prawnym kładzie się nacisk na posiadanie procedury wewnętrznej dotyczącej raportowania schematów podatkowych, podczas gdy pełen nacisk powinien zostać położony na efektywność wykonania obowiązków raportowania.
- 35) Dotychczasowe regulacje o schematach podatkowych ograniczają możliwość stosowania przez Szefa KAS przepisów działu IV Ordynacji podatkowej.
- 36) Brakuje sankcji w art. 80f ustawy z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2024 r. poz. 628, z późn. zm.) dotyczącej składania po terminie informacji o uzyskanej korzyści podatkowej lub dokonywaniu jakichkolwiek czynności będących elementem schematu podatkowego (MDR-3) oraz kwartalnej informacji o udostępnieniu schematu podatkowego standaryzowanego (MDR-4), podczas gdy aktualne przepisy regulują penalizację za niezłożenie lub złożenie po terminie informacji o schemacie podatkowym (MDR-1).
- 37) Obecnie sankcje przewidziane w Kodeksie karnym skarbowym (kks) za niewłaściwe wykonywanie obowiązków związanych z raportowaniem schematów podatkowych są nieproporcjonalnie wysokie i mogą wynieść maksymalnie około 9,6 mln EURO, podczas gdy jedne z najwyższych kar w Unii Europejskiej przewidzianych za niewypełnienie obowiązków w zakresie MDR wynoszą dla porównania około 1 030 tys. EURO w Holandii, 250 tys. EURO w Luxemburgu, 20 tys. EURO na Cyprze, 4 tys. EURO w Hiszpanii.
- 38) Brak wskazania w ustawie kanału komunikacji elektronicznej, za pośrednictwem którego składane jest zawiadomienie ZAW-NR w postaci elektronicznej. Podpisywanie zawiadomień ZAW-NR przez pełnomocnika wiąże się z koniecznością każdorazowego składania pełnomocnictwa szczególnego. Podpisywanie tych zawiadomień nie jest możliwe w oparciu o pełnomocnictwo do podpisywania deklaracji.
- 39) Brak jest możliwości działania osoby niebędącej stroną, wzywanej do złożenia wyjaśnień lub przedłożenia dokumentów, przez pełnomocnika ogólnego lub szczególnego. Obecnie tylko strona (żaden inny podmiot) może działać przez pełnomocnika, chyba że charakter czynności wymaga jej osobistego działania.
- 40) Przepisy o doręczeniach wymagają dostosowania do zmian w ustawie z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1045, z późn. Zm.).
- 41) Obecnie niezawodowy pełnomocnik ogólny, w odróżnieniu od pełnomocnika szczególnego, nie jest uprawniony do samodzielnego zawiadamiania o zmianie, odwołaniu lub wypowiedzeniu pełnomocnictwa ogólnego.
- 42) Art. 144b § 1 Ordynacji podatkowej w obecnym brzmieniu nie przewiduje możliwości doręczenia wydruku pisma utrwalonego w postaci elektronicznej, które zostało opatrzone kwalifikowaną pieczęcią elektroniczną organu podatkowego. Na opatrywanie taką pieczęcią pism utrwalonych w postaci elektronicznej pozwala przepis art. 126 § 1 zdanie trzecie Ordynacji podatkowej. Zachodzi potrzeba zapewnienia spójności między tymi regulacjami.
- 43) Aktualnie samorządowe organy podatkowe nie mają uprawnień do wydania decyzji ustalającej zobowiązanie podatkowe w podatku od nieruchomości, podatku rolnym i podatku leśnym od osób fizycznych na podstawie danych znanych organowi podatkowemu z urzędu bez uprzedniego doręczenia postanowienia o wszczęciu postępowania.
- 44) Organ podatkowy nie ma możliwości przesłuchania strony lub świadka przy użyciu urządzeń technicznych pozwalających na przeprowadzenie tej czynności na odległość, pomimo dopuszczenia tego w odniesieniu do kontrolowanego w kontroli celno-skarbowej. Ustawa o Krajowej Administracji Skarbowej przewiduje w art. 76

możliwość zdalnego przesłuchania kontrolowanego lub świadka dla celów kontroli celno-skarbowej. Organ podatkowy nie ma również możliwości utrwalenia obrazu lub dźwięku z przesłuchania celem włączenia takiego zapisu do akt.

- 45) Aktualnie obowiązujące przepisy przewidują zróżnicowanie podejścia do kwestii podpisu decyzji w sprawie ustalenia zobowiązania podatkowego w podatku od nieruchomości, podatku rolnym lub podatku leśnym, w tym w formie łącznego zobowiązania pieniężnego, sporządzanych z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego, ze względu na sposób ich wydania – decyzje w postaci papierowej mogą nie zawierać podpisu osoby upoważnionej (mogą zawierać podpis mechanicznie odtwarzany lub nadruk imienia i nazwiska wraz ze stanowiskiem służbowym osoby upoważnionej do jej wydania), zaś w postaci elektronicznej wymagają podpisu elektronicznego.
- 46) Postępowania w przedmiocie uzupełnienia lub sprostowania decyzji są często wszczynane przez podatników wyłącznie w celu wykorzystania ich jako instrumentu służącego wyczerpywaniu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego. Wniosek o uzupełnienie lub sprostowanie decyzji może odsunąć w czasie termin złożenia odwołania nawet o kilka miesięcy. Postępowanie w przedmiocie uzupełnienia lub sprostowania decyzji, które podatek zainicjuje, ma pierwszeństwo przed postępowaniem odwoławczym. To drugie postępowanie może się toczyć dopiero po zamknięciu sprawy uzupełnienia decyzji.
- 47) Występuje dualizm trybów stosowanych w przypadku braków formalnych odwołania. Obecnie można pozostawić odwołanie bez rozpatrzenia w drodze ostatecznego postanowienia, jeżeli nie spełnia warunków wynikających z art. 222 Ordynacji podatkowej (odwołanie powinno zawierać zarzuty przeciw decyzji, określać istotę i zakres żądania będącego przedmiotem odwołania oraz wskazywać dowody uzasadniające to żądanie). Z kolei w sytuacji, gdy podatek nie składa podpisu pod odwołaniem, organ ma obowiązek wezwać go do uzupełnienia braku formalnego podania zgodnie z art. 169 § 1 Ordynacji podatkowej. Nieuzupełnienie braku formalnego skutkuje wydaniem w I instancji postanowienia o pozostawieniu podania bez rozpatrzenia (art. 169 § 4 Ordynacji podatkowej), na które przysługuje zażalenie. Nie jest zasadne utrzymywanie takiego dualizmu. Podstawa prawna pozostawienia bez rozpatrzenia środka odwoławczego nie powinna być zróżnicowana w zależności od tego, jakim brakiem formalnym jest obarczone odwołanie/zażalenie.
- 48) Obecny tryb korygowania deklaracji z urzędu przez organ podatkowy w ramach czynności sprawdzających jest czasochłonny i generuje koszty po stronie organu podatkowego związane ze sporządzaniem kserokopii i wydruków deklaracji skorygowanych przez organy podatkowe, które obecnie muszą być doręczane podatnikowi. Organ podatkowy, który dokonał korekty deklaracji z urzędu, doręcza podatnikowi uwierzytelnioną kopię skorygowanej deklaracji wraz z informacją o związanej z korektą deklaracji zmianie wysokości zobowiązania podatkowego, nadpłaty lub zwrotu podatku albo nadwyżki podatku do przeniesienia lub wysokości straty, albo informacją o braku takich zmian, oraz pouczeniem o prawie wniesienia sprzeciwu (art. 274 § 2 OP).
- 49) Przepisy o tajemnicy skarbowej zawarte w dziale VII Ordynacji podatkowej posługują się niejednorodną terminologią (pojęcia „akta”, „akta spraw podatkowych” i „akta podatkowe”) oraz wymagają doprecyzowania i uzupełnienia.
- 50) Dostęp Rzecznika Praw Obywatelskich do akt podatkowych jest ograniczony jego udziałem w postępowaniu przed sądem administracyjnym, co utrudnia realizację jego zadań ustawowych w przypadku konieczności podjęcia przez Rzecznika decyzji co do ewentualnej interwencji procesowej.
- 51) Z punktu widzenia realnego wpływu na sytuację mikro-, małych i średnich przedsiębiorców oraz w celu należytego wykonywania zadań ustawowych, niezbędne jest przyznanie Rzecznikowi Małych i Średnich Przedsiębiorców możliwości zapoznania się z całością akt podatkowych zgromadzonych przez organ podatkowy, jeżeli jest to konieczne do dokonania wszechstronnej analizy danej sprawy, na podstawie której Rzecznik podejmuje decyzję co do ewentualnej interwencji procesowej.
- 52) Minister do spraw Unii Europejskiej, Minister Spraw Zagranicznych oraz minister właściwy do spraw gospodarki nie mają zapewnionego dostępu do akt i informacji objętych tajemnicą skarbową. Mogą tego wymagać odpowiednio toczące się postępowania w sprawie naruszenia przez Rzeczpospolitą Polską prawa Unii Europejskiej prowadzone przez instytucje i organy Unii Europejskiej, reprezentowanie i ochrona interesów Rzeczypospolitej Polskiej przed sądami i trybunałami międzynarodowymi oraz wyjaśnienie spraw rozpatrywanych w ramach systemu Solvit.
- 53) Brak właściwej normy kompetencyjnej w przepisach prawa uniemożliwia Ministrowi Cyfryzacji dostęp do danych objętych tajemnicą skarbową w związku z nadzorem nad wykonywaniem przez dostawców usług cyfrowych obowiązków dotyczących zgłaszania incydentów istotnych, o których mowa w ustawie z dnia 5 lipca 2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa (Dz. U. z 2024 r. poz. 1077, z późn. zm.).
- 54) Polska Agencja Nadzoru Audytowego sprawuje nadzór publiczny m.in. nad wykonywaniem zawodu biegłego rewidenta i działalnością firm audytorskich nie ma zapewnionego dostępu do sprawozdań finansowych znajdujących się w Centralnym Rejestrze Danych Podatkowych.

55) Szef Krajowego Centrum Informacji Kryminalnych (dalej: „Szef KCIK”), w celu pozyskania informacji zawartych w aktach spraw podatkowych, występuje do organów podatkowych na terenie całego kraju. Z kolei organy podatkowe wykonują swoje zadania w szczególności przy wykorzystaniu Centralnego Rejestru Danych Podatkowych, w którym odnotowywane są m.in. dane z deklaracji składanych przez podatników oraz rozstrzygnięcia organów wydanych w toku postępowania. Współadministratorem danych zawartych w tym rejestrze jest Szef KAS. Szef KCIK nie ma możliwości uzyskania potrzebnych informacji od Szefa KAS.

II. W Kodeksie karnym skarbowym funkcjonują obecnie dwa rodzaje mandatów tzw. gotówkowy, wydawany ukaranemu po uiszczeniu kary grzywny bezpośrednio uprawnionemu organowi, który ją nałożył, oraz kredytowany, wydawany ukaranemu za potwierdzeniem odbioru. Powyższe rozwiązania wiążą się z koniecznością zastania sprawcy w miejscu popełnienia czynu zabronionego lub wezwania sprawcy do osobistego stawiennictwa w siedzibie organu.

Należy zauważyć, że w stosunku do osób czasowo tylko przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub niemających stałego miejsca zamieszkania lub stałego miejsca pobytu istnieje wyłącznie możliwość nałożenia mandatu gotówkowego, o którym mowa w art. 138 § 2.

W dobie globalizacji i możliwości wysyłania deklaracji w postaci elektronicznej funkcjonują przedsiębiorcy rozliczający się w zakresie podatków na terenie kraju, a przebywający przez długi okres czasu za granicą. W szczególności w przypadku tych sprawców wykroczeń skarbowych uciążliwe staje się pokonywanie dużych odległości do miejsca wykonania czynności, a koszty związane z przeprowadzeniem postępowania mandatowego mogą przewyższać wysokość kary grzywny.

Do Ministerstwa Finansów wpływały wnioski od dyrektorów izb administracji skarbowych o wprowadzenie w ramach postępowania mandatowego nowego rodzaju mandatu karnego, tj. mandatu zaocznego. O takie rozwiązanie wnosili także do finansowych organów postępowania przygotowawczego przedsiębiorcy.

Kolejna zmiana do Kodeksu karnego skarbowego ma na celu rozszerzenie przesłanek uchylenia prawomocnego mandatu karnego, co stanowi pokłosie wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 15 lipca 2014 r. o sygn. akt K 23/13.

III. Zidentyfikowano także następujące problemy na gruncie ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 935, z późn. zm.) – (dalej: p.p.s.a.):

1) Przepisy ww. ustawy rodzą wątpliwości, co do obowiązującego terminu wniesienia skargi do wojewódzkiego sądu administracyjnego na opinię, o której mowa w art. 119zzl § 1 Ordynacji podatkowej, oraz na odmowę jej wydania (tzw. opinia transgraniczna).

2) Minister Finansów, jako organ odpowiadający za jednolite stosowanie przepisów prawa podatkowego, nie posiada prawnej możliwości przeciwdziałania rozbieżnościom w orzecznictwie sądów administracyjnych.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

I. I. Propozycje rozwiązań przyjętych w projekcie w zaart.ie Ordynacji podatkowej obejmują m.in.:

1) **Doprecyzowanie rodzaju terminu ulegającego wydłużeniu w przypadku, gdy jego koniec przypada na sobotę lub dzień ustawowo wolny od pracy.**

W celu wykluczenia ewentualnego stosowania przepisu art. 12 § 5 Ordynacji podatkowej do obliczania końca terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego, proponuje się jego doprecyzowanie tak, aby nie było wątpliwości, że przepis ten odnosi się do terminu do wykonania czynności. Proponowana zmiana zapewni podatnikom poczucie stabilności i bezpieczeństwa prawnego.

2) **Wyłączenie przepisów dotyczących raportowania schematów podatkowych z instytucji interpretacji indywidualnych poprzez zmianę art. 14b § 2a Ordynacji podatkowej.**

3) **Urealnienie treści zastrzeżenia przy zasadzie ustalania właściwości miejscowej organów podatkowych.**

Zastąpienie w art. 17 § 1 Ordynacji podatkowej wyrazów „ustawy podatkowe” wyrazami „przepisy prawa podatkowego” zapewni uwzględnienie przypadków, gdy właściwość miejscowa organów podatkowych jest określana nie tylko w ustawach, ale także w drodze aktów wykonawczych.

4) **Rezygnację z przesłanek ograniczających stosowanie w praktyce instytucji wyznaczenia przez Szefa KAS i dyrektora izby administracji skarbowej organu podatkowego do prowadzenia postępowań podatkowych oraz rozszerzenie stosowania tej instytucji na sprawy dotyczące płatników.**

Wykreślenie przesłanek uzasadnionego podejrzenia popełnienia przestępstwa skarbowego lub konieczności zabezpieczenia dowodów jego popełnienia, które obecnie warunkują możliwość wyznaczenia przez Szefa KAS i dyrektora izby administracji skarbowej organu podatkowego właściwego do przeprowadzenia postępowania podatkowego w sprawach dotyczących podatników pozostających w zakresie właściwości miejscowej różnych organów, pozwoli na elastyczne zarządzanie zasobami kadrowymi i usprawnienie działania KAS, także w sprawach dotyczących płatników.

- 5) **Doprecyzowanie przepisu umożliwiającego organowi podatkowemu określenie prawidłowej wysokości zwrotu podatku lub podatku naliczonego albo nadwyżki podatku naliczonego nad należnym do odliczenia w następnych okresach rozliczeniowych.**
W wyniku proponowanej zmiany, nowelizowany przepis będzie wskazywał wprost na możliwość określenia wysokości podatku naliczonego do odliczenia w następnych okresach rozliczeniowych (sytuacja gdy u podatnika w danym okresie rozliczeniowym nie występuje podatek należny, a jedynie podatek naliczony z bieżących zakupów, przy czym zostały stwierdzone nieprawidłowości w zakresie podatku naliczonego).
- 6) **Doprecyzowanie kolejności zaliczania wpłat dokonanych tytułem rat, na które rozłożono podatek lub zaległość podatkową wraz z odsetkami za zwłokę, oraz rat podatku.**
W wyniku doprecyzowania przepisów nie będzie wątpliwości, że wpłaty dokonane tytułem rat, na które rozłożono podatek lub zaległość podatkową wraz z odsetkami za zwłokę, oraz rat podatku zalicza się na poczet raty o najwcześniejszym terminie płatności.
- 7) **Podwyższenie wysokości podatku uprawniającej do zapłaty przez inny podmiot niż podatnik.**
Zwiększenie tej kwoty z 1000 zł do 5000 zł stworzy szersze możliwości dla dokonywania zapłaty podatków bez angażowania podatnika i zapewni spójność systemową z ustawą o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. Zgodnie z art. 71ca pkt 5 tej ustawy, należność pieniężna, odsetki z tytułu niezapłacenia jej w terminie, koszty upomnienia oraz koszty egzekucyjne mogą być zapłacone organowi egzekucyjnemu przez inny podmiot, jeżeli łączna wysokość tych należności nie przekracza 5000 zł. W trybie egzekucji administracyjnej dochodzone są co do zasady należności publicznoprawne, w tym podatki. Brak jest uzasadnienia do różnicowania wysokości podatku do zapłaty, w zależności od tego czy zostanie zapłacony przez inny podmiot na podstawie przepisów Ordynacji podatkowej, czy przepisów ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.
- 8) **Doprecyzowanie wyłączenia obowiązku zaokrąglania odsetek za zwłokę w przypadku zaliczenia wpłaty, nadpłaty lub zwrotu podatku.**
W wyniku doprecyzowania przepisów nie będzie wątpliwości, że w przypadku zaliczania wpłaty, nadpłaty i zwrotu podatku, niepokrywających w całości zaległości podatkowej wraz z odsetkami za zwłokę, zasada zaokrąglania przewidziana w art. 63 § 1 Ordynacji podatkowej nie znajdzie zastosowania do części kwot podatku i odsetek za zwłokę, pokrywanych z zaliczanej wpłaty, zaliczanej nadpłaty lub zaliczanego zwrotu podatku.
- 9) **Wprowadzenie możliwości umorzenia podatku przed terminem jego płatności.**
Wyeliminuje to konieczność czekania przez podatników na powstanie zaległości podatkowej, co aktualnie jest warunkiem zastosowania ulgi. W przypadku podatku od nieruchomości, rolnego czy leśnego, już od momentu doręczenia decyzji ustalającej wysokość zobowiązania podatkowego podatnik będzie mógł wnioskować o umorzenie wynikającego z niej podatku, nie czekając na nadejście terminu płatności poszczególnych rat. Instytucja umorzenia podatku będzie dotyczyć także innych podatków w przypadku, gdy znana będzie wysokość podatku, a nie upłynie jeszcze termin jego płatności. Podatnik będzie mógł w tym zakresie złożyć deklarację podatkową i wniosek o umorzenie podatku, zanim upłynie termin jego płatności. Jeżeli zrobi to wystarczająco wcześniej, wniosek może być rozpatrzony jeszcze przed terminem płatności. Instytucja ta będzie miała zastosowanie także do podatku od towarów i usług i podatku akcyzowego; wystarczy, by podatnik złożył deklarację i wniosek możliwie szybko po zakończeniu okresu rozliczeniowego.
- 10) **Zmianę sposobu liczenia terminu przedawnienia prawa do wydania decyzji ustalającej zobowiązanie podatkowe z tytułu opodatkowania przychodów nieznajdujących pokrycia w ujawnionych źródłach lub pochodzących ze źródeł nieujawnionych.**
Proponuje się, aby 5-letni termin przedawnienia prawa do wydania decyzji ustalającej zobowiązanie podatkowe z tytułu opodatkowania przychodów nieznajdujących pokrycia w ujawnionych źródłach lub pochodzących ze źródeł nieujawnionych był liczony od końca roku kalendarzowego następującego po roku kalendarzowym, w którym powstał obowiązek podatkowy w tym zakresie. Wydłużenie o rok okresu, w którym możliwe jest doręczenie decyzji ustalającej zobowiązanie podatkowe z tytułu opodatkowania przychodów nieznajdujących pokrycia w ujawnionych źródłach lub pochodzących ze źródeł nieujawnionych, zwiększy szanse na ustalenie tego zobowiązania, gdy mienie zostało zgromadzone kilka lat wcześniej niż wydatkowane. Proponowana zmiana ułatwi zwalczanie zjawiska ukrywania dochodów.
- 11) **Likwidacja przesłanki zawieszenia biegu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego w związku z wszczęciem postępowania w sprawie o przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe.**
Rezygnacja z takiej przesłanki rozwiąże problem zgłoszony w postanowieniu sygnalizacyjnym Naczelnego Sądu Administracyjnego. Ponadto zakończony zostanie długofalowy problem wszczynania postępowań karnych skarbowych w celu zawieszenia biegu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego.
- 12) **Wprowadzenie nowej przesłanki zawieszenia biegu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego związanej z postępowaniem podatkowym w przypadku unikania opodatkowania.**
Bieg terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego nie rozpocznie się, a rozpoczęty ulegnie zawieszeniu, z dniem wszczęcia postępowania podatkowego w przypadku unikania opodatkowania, albo przejęcia postępowania podatkowego na podstawie art. 119g § 1 lub 2 Ordynacji podatkowej. Bieg terminu przedawnienia rozpocznie

się, a po zawieszeniu będzie biegł dalej, od dnia następującego po dniu doręczenia decyzji ostatecznej wydanej z zastosowaniem art. 119a Ordynacji podatkowej lub środków ograniczających umowne korzyści, albo decyzji ostatecznej albo postanowienia wydanego na podstawie art. 119k § 1 lub 1a tej ustawy. Wprowadzenie nowej przesłanki zawieszenia biegu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego zapobiegnie jego przedawnieniu w przypadku wszczęcia skomplikowanego i czasochłonnego postępowania określonego w rozdziale 2 działu IIIA Ordynacji podatkowej („Postępowanie podatkowe w przypadku unikania opodatkowania”) albo przejęcia postępowania podatkowego na podstawie tych przepisów.

13) Doprecyzowanie końcowego momentu zawieszenia biegu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego w przypadku wniesienia skargi do sądu administracyjnego na decyzję dotyczącą tego zobowiązania.

Wyraźne wskazanie, że okres zawieszania biegu terminu przedawnienia kończy wpływ akt sprawy oraz prawomocnego orzeczenia, a jeżeli akta są prowadzone w postaci elektronicznej – wpływ prawomocnego orzeczenia, usunie wątpliwości co do końca tego okresu w razie doręczenia organowi podatkowemu drugiej instancji samego odpisu prawomocnego orzeczenia sądu administracyjnego, bez zwrotu przez sąd akt sprawy.

14) Zastąpienie instytucji nieprzedawniania się zobowiązań podatkowych zabezpieczonych hipoteką lub zastawem skarbowym – instytucją zawieszenia biegu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego wskutek ustanowienia hipoteki przymusowej lub zastawu skarbowego, o którym podatnik został zawiadomiony.

Rozwiąże to problem negowania przez sądy administracyjne konstytucyjności art. 70 § 8 Ordynacji podatkowej. Proponuje się, aby z dniem dokonania wpisu hipoteki przymusowej lub zastawu skarbowego, o którym podatnik został zawiadomiony, bieg terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego nie rozpoczynał się, a rozpoczęty ulegał zawieszeniu (projektowany art. 70 § 6 pkt 7 Ordynacji podatkowej). Z kolei od dnia następującego po dniu wygaśnięcia lub wykreślenia hipoteki przymusowej lub zastawu skarbowego, nie później jednak niż po dniu upływu 5 lat, licząc od dnia wpisu, bieg terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego będzie się rozpoczynał, a po zawieszeniu biegł dalej (projektowany art. 70 § 7 pkt 7 Ordynacji podatkowej). W odniesieniu do wierzytelności podatkowych zabezpieczonych hipoteką lub zastawem skarbowym wprowadzone rozwiązanie powinno w należyty sposób chronić uprawnienia wierzyciela podatkowego do uzyskania zaspokojenia z rzeczy obciążonej. Przewidziane w projektowanym art. 70 § 7 pkt 7 Ordynacji podatkowej ograniczenie okresu zawieszenia biegu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego do maksymalnie 5 lat jest wyrazem uwzględnienia specyficznych uwarunkowań związanych z egzekucją z nieruchomości, które przekładają się na długotrwałość tej egzekucji. Jest to rozwiązanie optymalne, uwzględniające zarówno interes budżetu, jak i zapewniające poczucie bezpieczeństwa prawnego podatnikom.

15) Wprowadzenie możliwości wydłużenia terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego w związku ze skorygowaniem deklaracji w niedługim okresie przed upływem terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego.

Proponuje się, aby 5-letni termin przedawnienia zobowiązania podatkowego ulegał wydłużeniu o 12 miesięcy w przypadku skorygowania przez podatnika deklaracji, w okresie 12 miesięcy przed upływem 5-letniego terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego. Zapewni to organowi podatkowemu możliwość dokonania skutecznej weryfikacji rozliczenia i wydania decyzji wymiarowej w przypadku zakwestionowania prawidłowości złożonej korekty deklaracji.

16) Zniesienie wymogu składania wniosku o stwierdzenie nadpłaty w przypadku, gdy nadpłata wynika ze skorygowanego zeznania (deklaracji).

Proponuje się zniesienie wymogu składania wniosku o stwierdzenie nadpłaty w przypadku, gdy nadpłata wynika ze skorygowanej deklaracji składanej po upływie ustawowego terminu jej złożenia. W takim przypadku za datę wszczęcia postępowania w sprawie stwierdzenia nadpłaty będzie przyjmowana data złożenia tej korekty. Uprości to procedurę stwierdzenia nadpłaty wynikającej ze skorygowanego zeznania (deklaracji) oraz zaoszczędzi czas i koszty przeznaczane obecnie przez organy podatkowe na wzywanie podatników do złożenia brakującego wniosku o stwierdzenie nadpłaty.

17) Uzupełnienie regulacji dotyczących zwrotu podatku, terminów zwrotu nadpłaty oraz jej oprocentowania.

Uregulowanie w Ordynacji podatkowej terminu do dokonania zwrotu podatku, a także przypadków, w których będzie przysługiwało oprocentowanie tego zwrotu usunie wątpliwości w przypadkach, gdy ustawa właściwa dla danego podatku tych kwestii nie reguluje, zabezpieczając w ten sposób interes podatnika. Tak jak w przypadku instytucji nadpłaty, przepisy Ordynacji podatkowej będą zawierać kompletne normy ogólne dotyczące terminu zwrotu podatku przewidzianego w przepisach prawa podatkowego, a także oprocentowania tego zwrotu.

W wyniku uzupełnienia przepisów dotyczących terminów zwrotu nadpłaty zostaną wyeliminowane wątpliwości, w jakim terminie powinna zostać zwrócona nadpłata w przypadku, gdy sąd administracyjny wyda wyrok uchylający zarówno decyzję organu drugiej, jak i pierwszej instancji.

Uregulowanie sposobu naliczania oprocentowania nadpłaty powstałej w wyniku zastosowania się do interpretacji indywidualnej, która następnie została zmieniona lub której wygaśnięcie stwierdzono albo która została uchylona

prawomocnym orzeczeniem sądu administracyjnego, rozwiąże problem luki prawnej, zidentyfikowanej w ugruntowanym orzecznictwie sądów administracyjnych, bez konieczności stosowania analogii.

18) Uwzględnienie wspólników rozwiązanej spółki osobowej prawa handlowego (spółki jawnej, partnerskiej, komandytowej lub komandytowo-akcyjnej) w przepisach dotyczących uprawnień wspólników rozwiązanej spółki cywilnej, związanych z nadpłatą spółki

Usunie to wątpliwości związane z uprawnieniem do złożenia korekty deklaracji spółki osobowej prawa handlowego, bycia stroną postępowania w sprawie stwierdzenia nadpłaty i uzyskania nadpłaty z tytułu zobowiązań spółki. W wyniku wprowadzonej zmiany, sytuacja prawna wspólników rozwiązanej spółki osobowej prawa handlowego zostanie ujednolicona z sytuacją wspólników rozwiązanej spółki cywilnej.

19) Uporządkowanie pojęć dotyczących obowiązków w zakresie składania do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej informacji o schematach podatkowych (MDR). Dostosowanie kwestii składania do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej informacji o schematach podatkowych w przypadku promotora, na którym ciąży chroniona tajemnica zawodowa zgodnie z wyrokiem TSUE w sprawie C-694/20 Orde van Vlaamse Balies i in. z dnia 08 grudnia 2022 r. i w konsekwencji zmianą dokonaną Dyrektywą Rady (UE) 2023/2226 z dnia 17 października 2023 r. (DAC-8) w odniesieniu do regulacji związanej z zapewnieniem prawa pośrednikom do zwolnienia z obowiązku przekazywania informacji dotyczących podlegających zgłoszeniu uzgodnień transgranicznych, jeżeli taki obowiązek zgłoszenia stanowiłby naruszenie prawniczej tajemnicy zawodowej (art. 8ab ust. 5 dyrektywy Rady 2011/16/UE z dnia 15 lutego 2011 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania i uchylającej dyrektywę 77/799/EWG). Ponadto nowelizacja dostosowuje kwestię prawniczej tajemnicy zawodowej również do wyroku TSUE w sprawie C-623/22 Belgian Association of Tax Lawyers i in. z dnia 29 lipca 2024 r. Efektem będzie zwolnienie radców prawnych, adwokatów, doradców podatkowych oraz rzeczników patentowych z obowiązku raportowania MDR i nałożenie obowiązku poinformowania ich klienta tj. „korzystającego” lub „promotora” o konieczności złożenia informacji o schematach podatkowych do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej.

20) Zdefiniowanie jednego podmiotu – „promotora” (w miejsce dotychczasowego „promotora” i „wspomagającego”).

Projektowana zmiana polega na wyeliminowaniu z Ordynacji podatkowej definicji „promotora” zawartej w art. 86a § 1 pkt 8 OP i definicji „wspomagającego” zawartej w art. 86a § 1 pkt 18 OP oraz zastąpienie ich definicją „promotora”. W związku z czym, przez „promotora” rozumie się osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, która opracowuje, oferuje, udostępnia lub wdraża schemat podatkowy lub zarządza wdrażaniem schematu podatkowego, albo przy zachowaniu staranności ogólnie wymaganej w dokonywanych czynnościach, przy uwzględnieniu zawodowego charakteru działalności, obszaru specjalizacji oraz przedmiotu wykonywanych czynności zdaje sobie sprawę lub powinna zdawać sobie sprawę, że podjęła się wobec schematu podatkowego, bezpośrednio lub za pośrednictwem innych osób, czynności wspierających, oraz dodatkowo jest rezydentem do celów podatkowych w państwie członkowskim Unii Europejskiej, lub posiada stały zakład w państwie członkowskim Unii Europejskiej, za którego pośrednictwem świadczone są usługi dotyczące schematu podatkowego, lub jest zarejestrowana w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub podlega przepisom prawa państwa członkowskiego Unii Europejskiej, lub jest zarejestrowana w stowarzyszeniu zawodowym związanym z usługami prawnymi, podatkowymi lub doradczymi w państwie członkowskim.

Oczekiwanym efektem wprowadzenia nowej definicji jest przybliżenie instytucji „promotora” do tej wynikającej z Dyrektywy Rady (UE) 2018/822, którą też w takim brzmieniu implementowała do swoich porządków prawnych większość państw członkowskich Unii Europejskiej. Przyjęcie jednej wspólnej definicji wyeliminuje wątpliwości praktyczne dotyczące tego, w jakiej roli występuje dany podmiot (promotora, czy wspomagającego), oraz zmniejszy zakres obowiązków sprawozdawczych spoczywających na podmiotach.

Kolejną ważną zmianą wynikającą z omawianej nowelizacji jest zawężenie obowiązku składania informacji o schemacie podatkowym do podmiotów mających związek z państwami członkowskimi Unii Europejskiej, które zostały enumeratywnie wymienione w oparciu o treść definicji „pośrednika” wynikającej z Dyrektywy Rady (UE) 2018/822. Zatem, obowiązek przekazywania informacji o schematach podatkowych nie wykracza na „promotorów” z państw niebędącymi członkami UE, tak jak to miało dotąd miejsce. Wprowadzenie, zgodnie z Dyrektywą Rady (UE) 2018/822 instytucji „promotora” implikuje ze strony ustawodawcy dostosowanie pod jeden podmiot obowiązków sprawozdawczych, które zostaną uregulowane w dotychczasowym art. 86b Ordynacji podatkowej. W projektowanej nowelizacji inkorporuje się znane dotąd obowiązki sprawozdawcze, które spoczywały na „promotorze” i „wspomagającym”, część modyfikuje, a niektóre likwiduje, aby usunąć kolizje norm prawnych.

Następuje także dostosowanie art. 86b § 2 Ordynacji podatkowej poprzez rozszerzenie katalogu osób, których promotor obowiązany jest poinformować na piśmie o NSP tego schematu podatkowego albo o odmowie nadania NSP, albo o unieważnieniu NSP. Przedstawiona propozycja, wyeliminuje sytuacje, w których to inne podmioty

zobowiązane do przekazania informacji o schemacie podatkowym będą zmuszone do samodzielnego pozyskiwania informacji o zaraportowaniu uzgodnienia. Projektowany przepis został jednocześnie skonstruowany tak, aby nie kolidował z ewentualnym obowiązkiem zachowania prawniczej tajemnicy zawodowej. Powyższa zmiana jest skutkiem wyroku TSUE w sprawie C-694/20, *Orde van Vlaamse Balies i in.*, a w konsekwencji zmianami w Dyrektywie Rady (UE) 2023/2226 z dnia 17 października 2023 r. zmieniająca dyrektywę 2011/16/UE w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania (art. 8ab ust. 5 dyrektywy Rady 2011/16/UE z dnia 15 lutego 2011 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania i uchylającej dyrektywę 77/799/EWG), a także wyroku TSUE w sprawie C-623/22 *Belgian Association of Tax Lawyers i in.* z dnia 29 lipca 2024 r.

W związku z modyfikacją art. 86b § 2 Ordynacji podatkowej aktualizacji wymaga również § 3, który reguluje sytuację braku nadanego NSP. W myśl projektowanego art. 86b § 3 Ordynacji podatkowej, w przypadku, gdy w terminie, o którym mowa w § 1 art. 86b Ordynacji podatkowej, schemat podatkowy nie posiada jeszcze NSP, promotor informuje o tym na piśmie oraz przekazuje dane, o których mowa w art. 86f OP, dotyczące schematu podatkowego, załączając potwierdzenie przekazania informacji o schemacie podatkowym do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej. Dodanie obowiązku załączenia potwierdzenia przekazania informacji o schemacie podatkowym ma na celu dodatkowe zapewnienie pozostałych podmiotów, że schemat podatkowy został faktycznie zaraportowany do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, a brak NSP wynika faktycznie z przyczyn leżących po stronie administracji skarbowej, a nie z braku wypełnienia obowiązków sprawozdawczych przez zobowiązanego do tego podmiot. W efekcie dana regulacja zabezpiecza interes pomiotów oraz ogranicza sytuacje ewentualnego multiplikowania informacji dotyczących tych samych uzgodnień. Modyfikacji ulega jednak zakres informacji wynikających z art. 86f § 1 OP przekazywanych danym podmiotom tak, aby chronić dane osobowe osób fizycznych. Adekwatna norma prawna znalazła miejsce również w przepisach dotyczących korzystającego.

Modyfikacji ulegają także obowiązki promotora, któremu korzystający lub inny promotor zlecił wykonanie czynności wspomagających w odniesieniu do schematu podatkowego. Projektując regulacje w tym zakresie częściowo inkorporuje się główne założenia uchylanego przepisu art. 86d Ordynacji podatkowej oraz dokonuje modyfikacji polegających na:

- zamianie określenia „powzięcia wątpliwości” czy „dostrzeżenia wątpliwości” na brzmienie „zdaje sobie sprawę lub powinna zdawać sobie sprawę”. W efekcie definicja promotora będzie w pełni zbliżona do definicji zawartej w Dyrektywie Rady (UE) 2018/822,
- nałożeniu na podmioty zlecające temu promotorowi wykonanie danych czynności wspomagających, obowiązku przekazania występującemu z pismem promotorowi oświadczenia potwierdzającego, że uzgodnienie, w odniesieniu do którego podjął się udzielenia bezpośrednio lub za pośrednictwem innych osób, pomocy, wsparcia lub porad dotyczących opracowania, wprowadzenia do obrotu, organizowania, udostępnienia do wdrożenia lub nadzorowania wdrożenia schematu podatkowego nie stanowi schematu podatkowego, niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 7 dni licząc od dnia doręczenia pisma, o ile uzgodnienie to stanowi schemat podatkowy. Podkreślenia wymaga, że oświadczenie posiada moc wiążącą wobec promotora, który je otrzymał, co jeszcze bardziej wzmocni ochronę promotora. Doregulowanie instytucji oświadczenia w pełni umożliwi wyeliminowanie wątpliwości mogących powstać po stronie promotora, wystąpienia sytuacji, w której promotor przekaze informacje o schemacie podatkowym w momencie, gdy taka informacja została już przekazana do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej oraz dokładnie sprecyzuje sytuację, kiedy dany promotor ma obowiązek zaraportowania schematu podatkowego, chcąc tym samym ograniczyć w tym zakresie nieścisłości do minimum, w związku z czym zasadnym jest zdjęcie w tym przypadku nadmiernego obowiązku, jakim jest nierzadkie występowanie sytuacji obowiązku składania zawiadomienia MDR-2, a następnie informacji MDR-1 przez ten sam podmiot,
- wyeliminowaniu obowiązku składania do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej zawiadomienia MDR-2,
- inkorporowaniu do projektowanych zmian z obecnie obowiązujących przepisów dot. „wspomagającego”, tj. regulacje stanowiące o braku odpowiedzialności cywilnej i dyscyplinarnej w związku z wstrzymaniem się z wykonaniem zleconych mu czynności. W takim przypadku, „promotor” ten nie ponosi odpowiedzialności cywilnej względem zlecającego mu te czynności w zakresie związanym ze wstrzymaniem się z wykonaniem tych czynności oraz odpowiedzialności dyscyplinarnej związanej ze wstrzymaniem się z wykonaniem czynności w odniesieniu do uzgodnienia.

21) Zmiana definicji „udostępniania” i „wdrożenia”.

Zmiana definicji „udostępniania” i „wdrożenia” polega na usunięciu z nich sformułowania „oferowanie”, co wynika z potrzeby usunięcia normy prawnej niemożliwej do wykonania przez podmiot obowiązany do raportowania informacji o schematach podatkowych.

22) Likwidacja obowiązku raportowania krajowych schematów podatkowych.

W ramach nowelizacji zdecydowano zlikwidować obowiązek raportowania krajowych schematów podatkowych,

ponieważ nie wynika on z założeń Dyrektywy Rady (UE) 2018/822, która nałożyła obowiązek raportowania transgranicznych uzgodnień (z wyłączeniem VAT, cła i akcyzy) jako przeciwdziałanie agresywnym, transgranicznym optymalizacjom podatkowym, które były trudne do wykrycia przez jedno państwo. Eliminacja w tym zakresie istotnie doprowadzi do zmniejszenia ilości raportowanych schematów podatkowych, co odciąży zarówno podmioty jak i administrację podatkową. W konsekwencji pozwoli to na podniesienie wskaźnika efektywności wykorzystywania pozyskanych informacji.. Projektowana zmiana ma na celu dostosowanie obecnie obowiązujących do brzmienia Dyrektywy Rady (UE) 2018/822 oraz zmniejszenie obciążeń sprawozdawczych dla przedsiębiorców, jednostek samorządu terytorialnego i innych podmiotów zobowiązanych obecnie do przekazywania informacji o schemacie podatkowym typu krajowego do Szefa KAS. Co istotne administracja podatkowa posiada alternatywne instrumenty uszczelniające/instrumenty niosące wartość informacyjną w postaci m.in.:

- interpretacje indywidualne,
- obowiązek analizy nadużycia prawa przy wydawanych interpretacjach indywidualnych,
- wiążące informacje (WIS i WIA),
- klauzula ogólna przeciwko unikaniu opodatkowania - GAAR,
- system teleinformatyczny izby rozliczeniowej - STIR,
- mechanizm podzielonej płatności - MPP,
- kasy online, e-paragon,
- centralna baza podatników VAT,
- rozwiązania akcyzowe - wprowadzenie systemu Track&Trace w celu zwalczania nielegalnego handlu wyrobami tytoniowymi oraz System Przemieszczania oraz Nadzoru Wyrobów Akcyzowych (EMCS),
- SYSTEM SENT (System Elektronicznego Nadzoru Transportu) – oparty na geolokalizacji,
- raportowanie przez platformy (implementacja DAC7)
- Centralny Rejestr Beneficjentów Rzeczywistych – CRBR,
- Obowiązki sprawozdawcze w podatku u źródła WHT (CIT-10Z, informacje IFT - w przypadku wypłat należności do nierezydentów; WHT pay & refund),
- JPK_VAT permanentny obowiązek składania oraz na żądanie: JPK_KR, JPK_WB, JPK_MAG, JPK_FA, JPK_PKPIR, JPK_EWP)
- JPK_CIT,
- Sprawozdawczość związana z dokumentacją cen transferowych – TP
- KSeF,

23) Doprecyzowanie definicji „korzystającego”, zakresu jego obowiązków i powstania u niego obowiązku raportowania.

Proponowana zmiana realizuje zamiar prawodawcy unijnego w zakresie definicji oraz zakresu obowiązków „korzystającego” oraz warunków, które muszą zostać spełnione, aby obowiązki raportowania powstały. W związku z wprowadzoną zmianą w zakresie „promotora”, proponuje się nadać nowe brzmienie art. 86c § 1 Ordynacji podatkowej, który ograniczy obowiązki „korzystającego” związane z raportowaniem niezbędnego minimum określonego w Dyrektywie Rady (UE) 2018/822. Wprowadzone zmiany podkreślają zamiar prawodawcy unijnego, iż „korzystający” jest podmiotem, który ma dokonywać raportowania w ostateczności, kiedy nie może uczynić tego „promotor”. Warunek ten nie jest i nie powinien być ograniczany żadnymi dodatkowymi kryteriami jak np. brak otrzymania numeru NSP.

Doregulowanie obowiązków informacyjnych „korzystającego” (projektowane art. 86c § 5 i 6 Ordynacji podatkowej). W celu dopełnienia funkcjonalności regulacji dotyczących „promotora” dodaje się w art. 86c OP § 6, który nakłada na „korzystającego” obowiązek poinformowania na piśmie „promotorów”, wobec których jest zlecającym oraz innych „korzystających” i „uczestników” o NSP zaraportowanego schematu podatkowego, o odmowie nadania NSP albo o unieważnieniu NSP, załączając dowód nadania, odmowy albo unieważnienia NSP, niezwłocznie po jego otrzymaniu. Wprowadzenie danej regulacji jest następstwem wprowadzenia definicji „promotora”, a także wzajemnego informowania się o zaraportowaniu schematu podatkowego w celu zdjęcia z podmiotów dodatkowych, utrudniających stosowanie przepisów obowiązków, a także uniknięcia multiplikowania przekazywanych informacji dotyczących tego samego schematu podatkowego.

24) Likwidacja obowiązku składania MDR-2.

Należy wskazać, że informacja MDR-2 nie zawiera żadnych istotnych informacji dotyczących schematów podatkowych, a obowiązek jej składania jest obowiązkiem, który nie wynika z założeń Dyrektywy Rady (UE) 2018/822, a który niepotrzebnie obciąża bazę informacji o schematach podatkowych, jednocześnie nie mogąc być powiązany z żadnym NSP zaraportowanego schematu i stanowi niewspółmierny do wartości przekazywanych w nim informacji obowiązek zarówno dla podmiotów obowiązanych dotychczasowo do jego składania, jak i dla KAS. W związku z powyższym norma prawna, o której mowa w art. 86d § 3 OP, nie zostanie przeniesiona do nowego art. 86b OP.

25) Umożliwianie uzupełniania złożonych informacji przez inne podmioty przez pełne dostosowanie art. 86e

Ordynacji podatkowej do założeń Dyrektywy Rady (UE) 2018/822.

Zmiana ma na celu umożliwienie zwolnienia się z obowiązku raportowania w przypadku „promotora” wykonującego swoje czynności dopiero na etapie wdrażania lub przygotowania do wdrożenia udostępnionego i zaraportowanego schematu podatkowego tak, aby podmiot taki mógł zwolnić się z zaraportowania schematu podatkowego w przypadku, gdy dysponuje dowodami, że ten schemat podatkowy został już zaraportowany przez inny podmiot na wcześniejszym etapie, pod warunkiem że dokona stosownego uzupełnienia zgłoszenia informacji o schemacie podatkowym, jeżeli nie został on wskazany w informacji o schemacie podatkowym, lub dokona zgłoszenia w przypadku, gdyby w przekazanej informacji o schemacie podatkowym nie zostały przekazane dane będące w jego posiadaniu. Uprawnienie uzupełnienia będzie posiadał również korzystający, który nie został wskazany w przekazanej pierwotnej informacji.

26) Doprecyzowanie art. 86f § 1 Ordynacji podatkowej, tj. zakresu treści przekazywanej informacji o schemacie podatkowym, doprecyzowanie sposobu raportowania informacji o schemacie podatkowym standaryzowanym (uchylenie art. 86f § 2 i 3 oraz nowe brzmienie art. 86f § 4 Ordynacji podatkowej).

Projektowana zmiana polega na dostosowaniu zakresu przekazywanych informacji o schemacie podatkowych poprzez dodanie informacji o rezydencji promotora, korzystającego oraz innych uczestników uzgodnienia i innych podmiotów powiązanych z korzystającym, co uwzględniono w projektowanym art. 86f § 1 OP. Zmiana polega również na wykreśleniu z art. 86f § 1 Ordynacji podatkowej zwrotów „według wiedzy przekazującego informację” lub „znanych przekazującemu” lub „zgodnie z wiedzą przekazującego”, ponieważ założenie to znalazło się już w projektowanym art. 86b § 1 OP zgodnie z wymogami Dyrektywy. Efektem projektowanej zmiany będzie wyeliminowanie nieprecyzyjnego uzupełniania wymaganych pól przez podmioty raportujące podczas składania informacji o schemacie podatkowym. Dodatkowo, ograniczy to również, ilość wezwań Szefa KAS do uzupełnienia lub wyjaśnienia złożonej informacji MDR kierowanych do podmiotów składających, a także w szczególności pozwoli na prawidłową wymianę informacji z państwami członkowskimi UE w ramach automatycznej wymiany informacji o MDR transgranicznych.

Zmiana polega na uchyleniu art. 86f § 2 i § 3 oraz zmianie brzmienia § 4 OP w taki sposób, aby wyeliminować problemy natury praktycznej polegające na istnieniu norm prawnych niemożliwych do zrealizowania dla części podmiotów oraz przede wszystkim aby dostosować przepisy rozdziału 11a działu III OP w zakresie uzgodnień standaryzowanych do wymogów Dyrektywy Rady (UE) 2018/822. Dzięki projektowanej zmianie obowiązek kwartalnego składania informacji o udostępnieniach MDR-4 będzie wymagał wskazania informacji nieznanych promotorowi na wcześniejszym etapie. Zmiana polega również na zapewnieniu większego bezpieczeństwa informacji o pierwszym korzystającym, któremu udostępniony został dany schemat standaryzowany.

27) Możliwość dokonania uzupełnienia informacji o schemacie podatkowym z własnej inicjatywy bez wezwania Szefa KAS (projektowany art. 86h § 1a Ordynacji podatkowej oraz zmiana art. 86h § 2 Ordynacji podatkowej).

Pozwoli to na uzyskanie stanu, w którym Szef KAS otrzymuje do analizy jak największą ilość rzetelnego i pełnego materiału badawczego, w tym poprzez wyeliminowanie z obrotu informacji MDR-1, zawierających niepełne lub nieprawdziwe dane, za sprawą analizy własnej składanych informacji i w razie potrzeby, wzywaniu do ich uzupełnienia oraz korzystanie z samoświadomości składających, którzy bez wezwania właściwego organu będą mogli dokonać „korekty” pierwotnie złożonej informacji o schemacie podatkowym. Wprowadzono możliwość penalizowania czynów polegających na przekazywaniu informacji o schematach podatkowych po terminie oraz posługiwaniu się unieważnionym NSP.

28) Rozszerzenie katalogu sytuacji, w której Szef KAS wydaje postanowienie o odmowie nadania NSP lub unieważnieniu nadanego NSP oraz doprecyzowanie przepisów dotyczących doręczania potwierdzenia nadania NSP.

Projektowana zmiana polega na rozszerzeniu katalogu przypadków, w których Szef KAS wydaje postanowienie o odmowie nadania NSP, o przypadek, w którym złożona informacja MDR-1 dotyczy zaraportowanego już schematu podatkowego. Efektem projektowanej modyfikacji art. 86i Ordynacji podatkowej jest stworzenie dla Szefa KAS odpowiedniego narzędzia umożliwiającego eliminowanie zjawiska nadraportowania schematów podatkowych, a tym samym dostosowanie istniejącego już art. 86i Ordynacji podatkowej. Dodatkowo rozszerza się katalog przypadków, w których Szef KAS ma możliwość unieważnić nadany NSP. Dodatkowo projektowana zmiana zakłada doprecyzowanie przepisów dotyczących nadania NSP.

29) Umożliwienie organom podatkowym penalizowanie czynów polegających na przekazywaniu po terminie informacji MDR-3 na gruncie przepisów ustawy Kodeks karny skarbowy

Rozwiązanie uzupełnia katalog sankcji w zakresie składanych po terminie informacji o schematach podatkowych.

30) Uchylenie art. 86ia Ordynacji podatkowej dotyczącego doręczania potwierdzenia nadania NSP oraz innych pism związanych ze stosowaniem przepisów rozdziału 11a – Informacje o schematach podatkowych.

Projektowana zmiana polega na usunięciu art. 86ia OP z uwagi na to, że przypisy ogólne w zakresie doręczeń znajdujące się w Ordynacji podatkowej mają zastosowanie również do doręczania korespondencji dotyczącej

stosowania przepisów rozdziału 11a OP.

31) Przekazywanie informacji o zastosowaniu schematu podatkowego na formularzu MDR-3 raz do roku zgodnie z wytycznymi Dyrektywy Rady (UE) 2018/822.

Rekomendowane rozwiązanie polega na zmianie treści art. 86j § 1 Ordynacji podatkowej i dodaniu art. 86j § 1a. Proponowana zmiana wprowadza obowiązek raportowania informacji o stosowaniu schematu podatkowego w terminie do końca czwartego miesiąca następującego po zakończeniu roku podatkowego dla podatników podatku dochodowego od osób prawnych i podatku dochodowego od osób fizycznych, a w przypadku korzystającego niebędącego podatnikiem podatku dochodowego - do końca czwartego miesiąca następującego po zakończeniu roku kalendarzowego. Dodatkowo wprowadza się możliwość wskazania szacunkowej wysokości korzyści podatkowej w wyniku zastosowania schematu podatkowego, w przypadku gdy wskazanie dokładnej wysokości korzyści podatkowej byłoby niemożliwe.

32) Wprowadzenie możliwości podpisywania MDR-3 przez pełnomocnika.

Zmiana znacznie usprawni proces sporządzania i przekazywania informacji MDR-3 do Szefa KAS.

33) Przeliczanie wysokości korzyści podatkowej uzyskanej w walucie obcej (projektowany art. 86j § 1b oraz art. 86f § 1a Ordynacji podatkowej).

Doprecyzowanie przepisów w zakresie kursu, jaki należy zastosować do przeliczenia wysokości korzyści podatkowej zarówno szacowanej, jak i raportowanej w informacji MDR-3, w przypadku gdy wysokość korzyści podatkowej określana jest w walucie obcej.

34) Uchylenie art. 86l oraz art. 86m Ordynacji podatkowej.

Zmiana polega na likwidacji obowiązku posiadania „wewnętrznej procedury” w zakresie przeciwdziałania niewywiązywaniu się z obowiązku przekazywania informacji o schematach podatkowych oraz co za tym idzie likwidacji sankcji dotyczących braku wykonania tego obowiązku.

35) Odpowiednie stosowanie przepisów działu IV Ordynacji podatkowej (art. 86o Ordynacji podatkowej).

Doprecyzowanie art. 86o OP w przedmiocie odpowiedniego stosowania przepisów działu IV Ordynacji podatkowej w zakresie nieuregulowanym w Rozdziale 11a – Informacje o schematach podatkowych. Projektowana zmiana przyczyni się do efektywniejszego wykonywania przepisów dotyczących schematów podatkowych.

36) Kary przewidziane w art. 80f KKS.

Proponuje się zmiany polegające na dodaniu odpowiedzialności karnej skarbowej za składanie po terminie: informacji o uzyskanej korzyści podatkowej lub dokonywaniu jakichkolwiek czynności będących elementem schematu podatkowego (MDR-3) oraz kwartalnej informacji o udostępnieniu schematu podatkowego standaryzowanego (MDR-4). Jednocześnie usuwa się sankcję dotyczące przekazywania danych, o których mowa w art. 86f § 1 oraz art. 86f § 4 Ordynacji podatkowej, w informacji o nieprzekazaniu informacji ze względu na objęcie prawnie chronioną tajemnicą zawodową.

37) Obniżenie kar za niewłaściwe wykonywanie obowiązków związanych z raportowaniem schematów podatkowych.

Proponuje się obniżenie sankcji z Kodeksu karnego skarbowego dotyczących uchybienia obowiązkom wynikających z przepisów rozdziału 11a działu III Ordynacji podatkowej z 720 stawek dziennych do 240 stawek dziennych. Jednocześnie obniżono do 120 stawek dziennych sankcję za przekazywanie informacji o schemacie podatkowym oraz informacji o wykonywaniu czynności będących elementem schematu podatkowego lub uzyskaniu korzyści podatkowej po terminie. Dotychczas obowiązująca wysokość grzywny, jaką może być ukarany sprawca czynu zabronionego, jest niewspółmierna do innych czynów penalizowanych przez Kodeks karny skarbowy.

38) Doprecyzowanie sposobu składania zawiadomień ZAW-NR (zawiadomienie o zapłacie należności na rachunek bankowy inny niż zawarty na dzień zlecenia przelewu w wykazie podatników VAT) drogą elektroniczną i umożliwieniu ich opatrywania przez pełnomocnika do podpisywania deklaracji.

Proponuje się wprowadzenie rozwiązań ułatwiających podatnikom korzystanie z przysługujących im uprawnień. Służyć temu ma wskazanie w przepisach Ordynacji podatkowej e-Urzędu Skarbowego jako jedyne kanału komunikacji elektronicznej, za pośrednictwem którego składane są zawiadomienia ZAW-NR w postaci elektronicznej, oraz umożliwienie ich opatrywania przez pełnomocnika do podpisywania deklaracji (projektowany art. 117ba § 3a i 3b Ordynacji podatkowej). Podpisywanie zawiadomień ZAW-NR przez takiego pełnomocnika nie będzie wiązało się z koniecznością każdorazowego składania pełnomocnictwa szczególnego. Podpisywanie tych zawiadomień będzie możliwe w oparciu o pełnomocnictwo do podpisywania deklaracji udzielone na podstawie art. 80a § 1 ustawy – Ordynacja podatkowa.

39) Wprowadzenie możliwości działania osoby niebędącej stroną, wzywanej do złożenia wyjaśnień lub przedłożenia dokumentów, przez pełnomocnika ogólnego lub szczególnego.

Proponowane rozwiązanie umożliwi doręczanie wezwań w tym zakresie do pełnomocników ogólnych tych podmiotów oraz udzielanie odpowiedzi w imieniu tych podmiotów przez pełnomocników ogólnych lub,

ustanowionych w tej sprawie, pełnomocników szczególnych. Zatem ułatwiony zostanie kontakt z podmiotami, które dostrzegły potrzebę ustanowienia pełnomocnika ogólnego lub, ustanowienia w sprawie, w której są wzywani, pełnomocnika szczególnego oraz przyspieszony zostanie przepływ informacji pomiędzy organem podatkowym a wzywaną osobą. Propozycja nie umożliwi natomiast korzystania przez inne osoby z pełnomocnika przy innych czynnościach (np. przesłuchanie świadka).

40) Wyłączenie obowiązku wskazania w pełnomocnictwie przez adwokata, radcę prawnego lub doradcę podatkowego adresu do doręczeń elektronicznych, ponieważ organy podatkowe mogą sprawdzić ten adres w bazie adresów elektronicznych. Obowiązek posiadania adresu do doręczeń elektronicznych przez wymienione podmioty wpisanego do bazy adresów elektronicznych, powiązanego z publiczną usługą rejestrowanego doręczenia elektronicznego albo kwalifikowaną usługą rejestrowanego doręczenia elektronicznego wynika z art. 9 ust. 1 pkt 1–3 ustawy o doręczeniach elektronicznych.

41) Umożliwienie każdemu pełnomocnikowi ogólnemu, nie tylko zawodowemu, zawiadamiania o zmianie zakresu, odwołaniu lub wypowiedzeniu pełnomocnictwa.

Ograniczy to ryzyko figurowania w Centralnym Rejestrze Pełnomocnictw Ogólnych nieaktualnych informacji w przypadku braku wywiązania się przez mocodawcę z obowiązku takiego zawiadomienia.

42) Rozszerzenie możliwości doręczania wydruków pism utrwalonych w postaci elektronicznej na pisma opatrzone kwalifikowaną pieczęcią elektroniczną organu podatkowego.

Rozszerzenie takiej możliwości w art. 144b § 1 Ordynacji podatkowej, zapewni spójność z przepisem art. 126 § 1 zdanie trzecie Ordynacji podatkowej, który pozwala na opatrywanie pism utrwalonych w postaci elektronicznej kwalifikowaną pieczęcią elektroniczną organu podatkowego.

43) Umożliwienie wydania decyzji ustalającej zobowiązanie podatkowe w podatku od nieruchomości, podatku rolnym i podatku leśnym od osób fizycznych na podstawie danych znanych organowi podatkowemu z urzędu bez uprzedniego doręczenia postanowienia o wszczęciu postępowania.

Projektowany art. 165 § 5 pkt 1 lit. b Ordynacji podatkowej umożliwi wydanie decyzji ustalającej zobowiązanie podatkowe w podatku od nieruchomości, podatku rolnym i podatku leśnym od osób fizycznych, w tym w formie łącznego zobowiązania pieniężnego, na podstawie danych znanych organowi podatkowemu z urzędu, jeśli podatnik nie złożył w terminie informacji, o której mowa w przepisach prawa podatkowego. Ponadto przepis ten wprowadza zasadę, że postępowanie podatkowe w tym zakresie będzie się toczyć bez uprzedniego doręczenia postanowienia o wszczęciu postępowania. Rezygnacja z doręczenia postanowienia o wszczęciu postępowania przyspieszy w tych sprawach wydanie decyzji podatkowej.

44) Wprowadzenie możliwości przesłuchania w postępowaniu podatkowym strony lub świadka przez organ podatkowy przy użyciu urządzeń technicznych pozwalających na przeprowadzenie tej czynności na odległość oraz wprowadzenie możliwości utrwalenia obrazu lub dźwięku z przesłuchania celem włączenia takiego zapisu do akt.

Wprowadzenie do Ordynacji podatkowej proponowanych rozwiązań pozwoli na wykorzystanie w postępowaniu podatkowym istniejącego potencjału organizacyjno-technicznego organów podatkowych z korzyścią dla strony i świadka oraz organów podatkowych. Wprowadzane możliwości przeprowadzenia i utrwalenia zdalnego przesłuchania przyczyni się do zwiększenia poziomu respektowania zasady szybkości postępowania, a także zasady budowania zaufania podatników do organów podatkowych poprzez zniwelowanie niedogodności związanej z koniecznością odbycia dalszej podróży w celu uczestnictwa w przesłuchaniu.

45) Zniesienie obowiązku podpisywania decyzji w sprawie ustalenia zobowiązania podatkowego w podatku od nieruchomości, podatku rolnym lub podatku leśnym, sporządzanych z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego w postaci elektronicznej.

Proponowana zmiana w art. 210 § 1a Ordynacji podatkowej przewiduje ujednolicenie podejścia do kwestii podpisu decyzji w sprawie ustalenia zobowiązania podatkowego w podatku od nieruchomości, podatku rolnym lub podatku leśnym, w tym w formie łącznego zobowiązania pieniężnego, sporządzanych z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego bez względu na sposób ich wydania. Projektowana zmiana polega na zniesieniu obowiązku podpisywania tych decyzji wydawanych także w postaci elektronicznej. Przyjęte rozwiązanie usprawni funkcjonowanie samorządowych organów podatkowych, nierzadko wydających corocznie decyzje wymiarowe w liczbie przekraczającej nawet kilkadziesiąt tysięcy w ramach danego samorządu.

46) Zniesienie możliwości wniesienia zażalenia na postanowienie o odmowie uzupełnienia lub sprostowania decyzji.

Proponowana zmiana w art. 213 § 5 Ordynacji podatkowej ograniczy możliwość instrumentalnego wszczynania (w wyniku wniesienia zażalenia) postępowań niemających merytorycznego uzasadnienia, których jedynym skutkiem jest wyczerpanie terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego. Rozwiązanie ma na celu zwiększenie efektywności postępowań oraz przeciwdziałanie ich obstrukcyjnemu wykorzystywaniu przez stronę. Postanowienia organu podatkowego o odmowie uzupełnienia lub sprostowania decyzji będą mogły być skarżone

w odwołaniu od decyzji, co wynika z art. 237 Ordynacji podatkowej.

47) Zniesienie dualizmu trybów stosowanych w przypadku braków formalnych odwołania.

Proponuje się, aby wydanie postanowienia o pozostawieniu odwołania bez rozpatrzenia, zaskarżalnego w administracyjnym toku instancji, następowało bez względu na rodzaj braków formalnych odwołania. Przyjęcie jednolitego trybu pozostawienia bez rozpatrzenia środka odwoławczego, niezależnie od rodzaju braku formalnego, jakim jest obarczone odwołanie/zażalenie, zwiększy efektywność działania organów odwoławczych.

48) Uproszczenie trybu korygowania deklaracji z urzędu przez organ podatkowy w ramach czynności sprawdzających i zwiększenie wysokości korekty z kwoty 5.000 do 10.000 zł.

Projektowane rozwiązanie zakłada uproszczenie polegające na możliwości korygowania z urzędu deklaracji, bez konieczności doręczenia podatnikowi uwierzytelnionej kopii skorygowanej deklaracji. Procedura korygowania deklaracji z urzędu ma zastosowanie w przypadku stwierdzenia przez organ podatkowy oczywistych omyłek i błędów rachunkowych oraz wypełnienia deklaracji niezgodnie z ustalonymi wymogami, co nie wymaga jakiegokolwiek udziału podatnika. Organ podatkowy, po skorygowaniu deklaracji z urzędu, będzie zobligowany jedynie do doręczania podatnikowi informacji o przyczynie korekty oraz o związanej z korektą zmianie wysokości zobowiązania podatkowego, nadpłaty, zwrotu podatku, podatku naliczonego albo nadwyżki podatku do przeniesienia, wysokości straty lub podatku do zapłaty, albo informacji o braku takich zmian. Informacja będzie zawierać pouczenie o prawie wniesienia sprzeciwu.

Rezygnacja z konieczności doręczenia podatnikowi uwierzytelnionej kopii skorygowanej deklaracji ograniczy obowiązki biurowe organów podatkowych do niezbędnego minimum, co pozwoli zmniejszyć nakłady ponoszone na funkcjonowanie organów podatkowych.

Ponadto w związku ze zmianą wartości pieniądza wynikającą z inflacji podwyższono z 5.000 zł do 10.000 zł wysokości zobowiązania podatkowego, nadpłaty, zwrotu podatku, podatku naliczonego albo nadwyżki podatku do przeniesienia lub wysokości straty, która może zostać zmieniona w wyniku korekty deklaracji z urzędu przez organ podatkowy.

49) Ujednolicenie terminologii stosowanej w przepisach o tajemnicy skarbowej oraz ich doprecyzowanie i uzupełnienie.

Jednolite użycie w przepisach o tajemnicy skarbowej pojęcia „akta”, zamiast pojęć „akta podatkowe” i „akta spraw podatkowych” oraz doprecyzowanie i uzupełnienie tych przepisów usunie wątpliwości, jakie pojawiły się w praktyce ich stosowania.

50) Zapewnienie Rzecznikowi Praw Obywatelskich dostępu do akt podatkowych, w tym akt zawierających informacje pochodzące z instytucji finansowych, w zakresie niezbędnym do realizacji zadań określonych w ustawie z dnia 15 lipca 1987 r. o Rzeczniku Praw Obywatelskich (Dz. U. z 2020 r. poz. 627, z późn. zm.).

Zapewnienie Rzecznikowi Praw Obywatelskich dostępu do akt podatkowych zawierających informacje pochodzące z instytucji finansowych w szerszym niż obecnie zakresie (nie tylko w związku z jego udziałem w postępowaniu przed sądem administracyjnym) ułatwi Rzecznikowi podjęcie decyzji co do ewentualnej interwencji procesowej.

51) Zapewnienie Rzecznikowi Małych i Średnich Przedsiębiorców dostępu do akt podatkowych, w tym akt zawierających informacje pochodzące z instytucji finansowych.

Przyznanie Rzecznikowi dostępu do akt podatkowych w zakresie niezbędnym do realizacji zadań określonych w art. 9 ust. 1 pkt 8 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o Rzeczniku Małych i Średnich Przedsiębiorców (Dz. U. poz. 648) umożliwi dokonanie wszechstronnej analizy danej sprawy, na podstawie której Rzecznik podejmuje decyzję co do ewentualnej interwencji procesowej.

52) Zapewnienie Ministrowi do spraw Unii Europejskiej, Ministrowi Spraw Zagranicznych oraz ministrowi właściwemu do spraw gospodarki dostępu do akt i informacji objętych tajemnicą skarbową.

Możliwość uzyskania od Ministra Finansów akt lub informacji objętych tajemnicą skarbową ułatwi Ministrowi do spraw Unii Europejskiej, Ministrowi Spraw Zagranicznych oraz ministrowi właściwemu do spraw gospodarki realizację zadań w związanych odpowiednio z toczącymi się postępowaniami w sprawie naruszenia przez Rzeczpospolitą Polską prawa Unii Europejskiej prowadzonymi przez instytucje i organy Unii Europejskiej, reprezentowaniem i ochroną interesów Rzeczypospolitej Polskiej przed sądami i trybunałami międzynarodowymi oraz z wyjaśnieniem spraw rozpatrywanych w ramach systemu Solvit.

53) Zapewnienie Ministrowi Cyfryzacji dostępu do danych objętych tajemnicą skarbową w związku ze sprawowanym nadzorem nad dostawcami usług cyfrowych w zakresie wykonywania wynikających z ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa obowiązków dotyczących zgłaszania incydentów istotnych.

Przyczyni się to nie tylko do znacznego zwiększenia efektywności nadzoru nad dostawcami usług cyfrowych, ale tym samym wpłynie na bezpieczeństwo, ciągłość oraz wiarygodność świadczonych usług cyfrowych oraz przyczyni się do wzmocnienia krajowego i unijnego systemu cyberbezpieczeństwa.

54) Zapewnienie Polskiej Agencji Nadzoru Audytowego dostępu do danych zawartych w sprawozdaniach finansowych oraz dokumentach ich dotyczących, znajdujących się w Centralnym Rejestrze Danych Podatkowych.

Ułatwi to Agencji realizację zadań określonych w art. 90 w związku z art. 88 ustawy z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1035).

55) Zapewnienie możliwości uzyskiwania przez Szefa KCIK danych znajdujących się w Centralnym Rejestrze Danych Podatkowych od Szefa KAS.

Usprawni to proces udzielania informacji Szefowi KCIK. Pozwoli również Szefowi KCIK zachować większą anonimowość, a także zmniejszyć krąg osób poinformowanych o prowadzonych działaniach operacyjnych w stosunku do konkretnego podatnika. Automatyzacja pracy po obu stronach umożliwi ograniczenie lub wyeliminowanie czasochłonnych i powtarzalnych zadań.

II. Wprowadza się do Kodeksu karnego skarbowego mandat karny zaoczny (art. 138 § 1 pkt 3), który znajdzie zastosowanie do czynów zabronionych penalizowanych w kks jako wykroczenia skarbowe, wobec nieobecności sprawcy, , w przypadku braku jakichkolwiek wątpliwości co do jego osoby oraz okoliczności popełnienia czynu zabronionego (art. 137 § 1 zd. 2).

W drodze mandatu karnego zaocznego będzie można nałożyć karę grzywny także na osoby czasowo tylko przebywające na terytorium RP lub niemające stałego miejsca zamieszkania lub stałego miejsca pobytu, osoby stale przebywające na terytorium RP, które czasowo opuszczają to terytorium, a zwłaszcza na osoby przebywające na stałe za granicą, pod warunkiem ustalenia adresu, pod który można skutecznie doręczyć niniejszy mandat (art. 138 § 3a).

Znajdzie on zastosowanie zarówno w sprawach o wykroczenia skarbowe o charakterze formalnym, jak i materialnym.

Mając na uwadze, że postępowanie mandatowe wymaga zgody na przyjęcie mandatu jako przesłankę wyrażenia przedmiotowej zgody w przypadku tego rodzaju mandatu wskazano uiszczenie uprawnionemu organowi kary grzywny w ustawowym terminie. W związku z tym, że postępowanie mandatowe w tym trybie nie wiąże się z koniecznością osobistego stawienia, zgody tej nie odnotowuje się na dokumencie mandatu karnego (art. 137 § 3 zd. 2).

W kwestii prawomocności mandatu karnego zaocznego przyjęto rozwiązanie, iż do uznania mandatu za prawomocny konieczna jest zapłata kary grzywny, która powinna nastąpić w ustawowym terminie (art. 138 § 4). Niewpłacenie w terminie kary grzywny będzie skutkowało odmową przyjęcia mandatu, a sprawa zostanie rozpoznana na zasadach ogólnych.

W ustawie zostało także dookreślone, iż mandat zaoczny powinien wskazywać organ, na rzecz którego w ciągu 14 dni sprawca może uiścić karę grzywny, oraz informować o skutkach jej nieuiszczenia w tym terminie. Termin do uiszczenia kary grzywny liczy się od dnia doręczenia mandatu (art. 138 § 5a).

W zakresie przesłanek uchylenia prawomocnego mandatu karnego brak podpisu na wystawionym mandacie zaocznym nie będzie stanowić przesłanki do jego uchylenia (art. 140 § 1).

Spodziewane efekty:

- 1) poprawa skuteczności i efektywności stosowania represji karnej w postaci mandatu zaocznego poprzez zwiększenie liczby rozpatrywanych spraw o wykroczenia skarbowe,
- 2) optymalizacja czasu pracy przy wystawianiu mandatu poprzez wyeliminowanie kontaktu osobistego ze sprawcą,
- 3) możliwość szybkiego zakończenia sprawy bez konieczności stawiania się sprawcy do urzędu (szczególnie przydatne w przypadkach gdy sprawca przebywa za granicą),
- 4) możliwość prowadzenia postępowania mandatowego np. w przypadku wprowadzenia stanu zagrożenia epidemicznego.

Ponadto, mając na uwadze wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 15 lipca 2014 r. o sygn. akt K 23/13, rozszerza się przesłanki uchylenia prawomocnego mandatu karnego (w art. 140 dodaje się § 1b i 1 § c oraz § 5).

W związku z projektowanym uchyleniem art. 70 § 6 pkt 1 Ordynacji podatkowej proponuje się uchylenie art. 44 § 2 kks, zawierającego przesłankę przedawnienia karalności czynu także w przypadku przedawnienia należności publicznoprawnej. Pozostawienie przesłanki przedawnienia karalności czynu określonej w art. 44 § 2 skutkowałoby brakiem możliwości skazania sprawców poważnych przestępstw skarbowych, w sprawach w których w postępowaniach karnych zgromadzono obszerny materiał dowodowy będący następstwem wielowątkowych kontroli celno-skarbowych, kontroli podatkowych lub postępowań podatkowych. Karalność ta musi być także zapewniona w przypadku postępowań prowadzonych przez Prokuraturę Europejską (EPPO), do której Polska przystąpiła od marca 2024 r.

Proponuje się także zmianę w art. 15 kks polegającą na dodaniu przesłanki w postaci obowiązku uiszczenia równowartości pieniężnej należności publicznoprawnej uszczuplonej czynem zabronionym tytułem wyrównania uszczerbku finansowego Skarbu Państwa także w przypadku przedawnienia zobowiązania podatkowego lub innej należności publicznoprawnej. Projektowana zmiana ukierunkowana jest na odzyskanie od sprawcy przestępstwa lub podmiotu pociągniętego do odpowiedzialności posiłkowej (który odniósł lub mógł odnieść z popełnionego przestępstwa skarbowego korzyść majątkową) należności publicznoprawnej i tym samym wyrównanie uszczerbku finansowego

Skarbu Państwa, jednostki samorządu terytorialnego lub innego uprawnionego podmiotu, zgodnie z celem postępowania karnego wyrażonym w art. 114kks.

III. W p.p.s.a. proponuje się:

1. Doprecyzowanie regulacji **określającej termin na wniesienie skargi do wojewódzkiego sądu administracyjnego na opinię transgraniczną** (i odmowę jej wydania).

Proponuje się określenie tego terminu w sposób tożsamy, jaki zastosowano do aktów o podobnym charakterze, tj. do opinii zabezpieczającej (i odmowy jej wydania). W konsekwencji tej zmiany, nie będzie wątpliwości co do tego, że obowiązującym terminem do wniesienia skargi do wojewódzkiego sądu administracyjnego na ww. opinie jest termin 30-dniowy.

2. **Zapewnienie ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych uprawnienia do występowania z wnioskiem do Naczelnego Sądu Administracyjnego o podjęcie uchwały abstrakcyjnej.**

Proponowana zmiana jest szczególnie pożądana dla zapewnienia prawidłowego funkcjonowania systemu podatkowego zarówno pod kątem realizacji zasady pewności prawa (a więc minimalizacji ryzyka podatkowego), jak również pod kątem minimalizacji kosztów ponoszonych zarówno przez podatników, jak i organy podatkowe, czy nawet sądy administracyjne w związku z prowadzeniem odnośnych postępowań (uchwały takie, rozstrzygając kwestie sporne, odbierają podatnikom i organom podatkowym argumenty do toczenia sporów, a więc do prowadzenia, czy przedłużania odnośnych postępowań). Przekłada się to na odciążenie sądów administracyjnych, a przede wszystkim wzmacnia pewność stosowania prawa podatkowego przez podatników i organy podatkowe. Nie ulega wątpliwości, że z perspektywy obywatela wydawanie odmiennych rozstrzygnięć w takich samych stanach faktycznych nie służy zaufaniu do sądów i do organów podatkowych. Poprzez organy podatkowe funkcjonujące w ramach resortu Minister Finansów ma możliwość pozyskiwania na wczesnym etapie informacji o rozbieżnościach w orzecznictwie i zwrócenia się do NSA o ich rozstrzygnięcie. Jak najszybsze eliminowanie rozbieżności, szczególnie w sprawach dotyczących dużej liczby podatników, jest działaniem pożądanym społecznie. Ocena, czy zagadnienie nadaje się pod rozstrzygnięcie w uchwale zawsze jednak pozostanie autonomiczną decyzją sądu.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Inne państwa członkowskie Unii Europejskiej implementując Dyrektywę Rady (UE) 2018/822, przyjęły jej założenia głównie w zakresie wskazanym w Dyrektywie, nie wychodząc szeroko poza jej treść, w konsekwencji nie wprowadziły instytucji „promotora” i „wspomagającego”, a pozostały przy instytucji „pośrednika”. Ponadto, państwa członkowskie nie zobowiązały podmiotów do wprowadzenia i stosowania wewnętrznej procedury w zakresie przeciwdziałania niewywiązywaniu się z obowiązku przekazywania informacji o schematach podatkowych, tym samym nie wprowadziły sankcji za brak jej posiadania. Ponadto państwa członkowskie w swoich przepisach dopuściły możliwość dokonania uzupełnienia informacji o schemacie podatkowym z własnej inicjatywy. Wymienić tu można chociażby takie państwa jak Czechy (Wyjaśnienia Generalnej Dyrekcji Finansowej, <https://www.financnisprava.cz/assets/cs/prilohy/ms-prime-dane/otazky-a-odpovedi-k-DAC6.pdf>), Estonia (Instrukcja składania oświadczenia o uzgodnieniach transgranicznych DAC6, <https://www.emta.ee/sites/default/files/documents/2021-10/Piiri%C3%BCleste%20skeemide%20deklaratsiooni%20%28DAC6%29%20esitamise%20juhend.pdf>), Finlandia (DAC6-powiadomienie o zgłoszeniu umowy, instrukcja wypełniania, <https://www.vero.fi/tietoa-verohallinnosta/yhteystiedot-ja-asiointi/lomakkeet/tayttoohjeet/dac6--ilmoitus-raportoitaavastaj%C3%A4rjestelyst%C3%A4-t%C3%A4ytt%C3%B6hje/>), Ponadto wprowadzono szereg rozwiązań pozwalających na zmniejszenie zjawiska nadraportowania i multiraportowania tego samego uzgodnienia pod innymi NSP i rozszerzono zakres możliwości „podpisania” kilku zgłoszeń pod jeden NSP zgodnie z wymogami rozporządzenia Komisji Unii Europejskiej, a ponadto wprowadzono szereg mechanizmów mających na celu zapewnienie rzetelności i zupełności przekazywanych informacji.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Podatnicy	Wielkość trudna do oszacowania	-	1) Możliwość ubiegania się o umorzenie podatku przed terminem jego płatności 2) Podwyższenie z 1000 zł do 5000 zł wysokości podatku, którą może zapłacić za podatnika inny podmiot 3) Zastąpienie nieprzedawniania się zobowiązań podatkowych zabezpieczonych hipoteką lub zastawem skarbowym – zawieszeniem biegu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego wskutek

			ustanowienia hipoteki przymusowej lub zastawu skarbowego 4) Brak zawieszenia biegu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego w przypadku wszczęcia postępowania o przestępstwo lub wykroczenie skarbowe 5) Zawieszenie biegu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego w przypadku wszczęcia postępowania określonego w rozdziale 2 działu IIIA Ordynacji podatkowej („Postępowanie podatkowe w przypadku unikania opodatkowania”) albo przejęcia postępowania podatkowego na podstawie tych przepisów 6) Doprecyzowanie końcowego momentu zawieszenia biegu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego w przypadku wniesienia skargi do sądu administracyjnego na decyzję dotyczącą tego zobowiązania 7) Usunięcie w wątpliwości, jakie w niektórych przypadkach powstają w odniesieniu do terminu zwrotu podatku i możliwości jego oprocentowania oraz terminu zwrotu nadpłaty 8) Uproszczenie trybu korygowania deklaracji z urzędu przez organ podatkowy w ramach czynności sprawdzających i zwiększenie wysokości korekty z 5.000 do 10.000 zł. 9) Zniesienie wymogu składania wniosku o stwierdzenie nadpłaty, w przypadku gdy nadpłata wynika ze skorygowanego zeznania (deklaracji) 10) Wydłużenie o rok okresu, w którym możliwe jest doręczenie decyzji ustalającej zobowiązanie podatkowe z tytułu opodatkowania przychodów nieznaających pokrycia w ujawnionych źródłach lub pochodzących ze źródeł nieujawnionych 11) Wydłużenie o rok terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego w przypadku skorygowania deklaracji w okresie roku przed upływem 5-
--	--	--	---

			letniego terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego
Podatnicy (osoby fizyczne) podatku od nieruchomości, podatku rolnym i podatku leśnym, w tym w formie łącznego zobowiązania pieniężnego	Wielkość trudna do oszacowania	-	Umożliwienie wydania decyzji ustalającej zobowiązanie podatkowe w podatku od nieruchomości, podatku rolnym i podatku leśnym od osób fizycznych na podstawie danych znanych organowi podatkowemu z urzędu bez uprzedniego doręczenia postanowienia o wszczęciu postępowania
Podmioty wnoszące do wojewódzkich sądów administracyjnych skargi na opinie transgraniczne (i odmowy wydania tych opinii)	Wielkość trudna do oszacowania	-	Jednoznaczne określenie w ustawie 30-dniowego terminu na wniesienie skargi
Sądy administracyjne	17	Ustawa z dnia 25 lipca 2002 r. – Prawo o ustroju sądów administracyjnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1267)	1) Podejmowanie uchwał abstrakcyjnych na wniosek ministra właściwego do spraw finansów publicznych 2) Ociążenie sądów administracyjnych (ograniczenie liczby sporów sądowych pomiędzy podatnikami i organami podatkowymi) 3) Pozytywny wpływ na stabilność orzecznictwa sądów administracyjnych 4) Poprawa odbioru społecznego sądów administracyjnych, 5) Zapewnienie jednolitości i przewidywalności orzecznictwa sądowego w sprawach podatkowych
Płatnicy	Wielkość trudna do oszacowania	-	Uproszczenie trybu korygowania deklaracji z urzędu przez organ podatkowy w ramach czynności sprawdzających i zwiększenie wysokości korekty z 5.000 do 10.000 zł
Podatnicy składający zawiadomienie ZAW-NR	Wielkość trudna do oszacowania	-	Wskazanie e-Urzędu Skarbowego jako jedyne kanału komunikacji elektronicznej, za pośrednictwem którego składane są zawiadomienia ZAW-NR, i umożliwienie ich opatrywania przez pełnomocnika do podpisywania deklaracji
Osoby, które były współnikami spółki osobowej prawa handlowego w chwili jej rozwiązania	Wielkość zmienna, trudna do oszacowania		Usunięcie wątpliwości dot. uprawnień związanych z nadpłatą spółki
Pełnomocnicy ogólni niezawodowi	Liczba pełnomocników posiadających co najmniej jedno aktywne pełnomocnictwo ogólne PPO-1 – 11276 Liczba pełnomocników	Centralny Rejestr Pełnomocnictw Ogólnych	Możliwość zawiadamiania o zmianie, odwołaniu lub wypowiedzeniu pełnomocnictwa ogólnego

	dalszych niezawodowych posiadających co najmniej jedno aktywne pełnomocnictwo ogólne (PPO-1) – 835 Liczba aktywnych pełnomocnictw ogólnych (PPO-1) dot. pełnomocników niezawodowych – 56147 Liczba aktywnych pełnomocnictw ogólnych (PPO-1) dot. dalszych pełnomocników niezawodowych - 12117		
Naczelnicy urzędów skarbowych	400	Rozporządzenie Ministra Rozwoju i Finansów z 24 lutego 2017 r. w sprawie terytorialnego zasięgu działania oraz siedzib dyrektorów izb administracji skarbowej, naczelników urzędów skarbowych i naczelników urzędów celno-skarbowych oraz siedziby dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej (Dz. U. z 2022 r. poz. 361) Rozporządzenie Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej z dnia 28 grudnia 2020 r. w sprawie niektórych podatników i płatników, w odniesieniu do których zadania są wykonywane przez naczelnika urzędu skarbowego innego niż właściwy miejscowo (Dz. U. poz. 2456)	1) Możliwość wydania, na wniosek podatnika, decyzji umarzającej podatek przed terminem jego płatności 2) Usunięcie wątpliwości co do kolejności zaliczania wpłat dokonanych tytułem rat 3) Usunięcie wątpliwości związanych z zaokrągleniem odsetek za zwłokę przy zaliczaniu wpłaty, nadpłaty lub zwrotu podatku na poczet zaległości wraz z odsetkami 4) Zastąpienie nieprzedawniania się zobowiązań podatkowych zabezpieczonych hipoteką lub zastawem skarbowym – zawieszeniem biegu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego 5) Brak zawieszenia biegu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego w przypadku wszczęcia postępowania o przestępstwo lub wykroczenie skarbowe 6) Usunięcie wątpliwości co do końcowego momentu zawieszenia biegu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego w przypadku wniesienia skargi do sądu administracyjnego na decyzję dotyczącą tego zobowiązania 7) Możliwość przesłuchania w postępowaniu podatkowym strony lub świadka przy użyciu urządzeń technicznych pozwalających na przeprowadzenie tej czynności na odległość oraz możliwość utrwalenia dźwięku lub obrazu z przesłuchania

			8) Uproszczenie trybu korygowania deklaracji z urzędu przez organ podatkowy w ramach czynności sprawdzających i zwiększenie wysokości korekty z 5.000 do 10.000 zł. 9) Usprawnienie w zakresie nakładania kar grzywnien w trybie mandatowym
Naczelnicy urzędów celno-skarbowych	16	Rozporządzenie Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 24 lutego 2017 r. w sprawie terytorialnego zasięgu działania oraz siedzib dyrektorów izb administracji skarbowej, naczelników urzędów skarbowych i naczelników urzędów celno-skarbowych oraz siedziby dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej (Dz. U. z 2022 r. poz. 361)	1) Usprawnienie w zakresie nakładania kar grzywnien w trybie mandatowym 2) Poprawa efektywności działania w wyniku zniesienia dualizmu trybów stosowanych w przypadku braków formalnych odwołania
Dyrektorzy izb administracji skarbowej	16	Rozporządzenie Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 24 lutego 2017 r. w sprawie terytorialnego zasięgu działania oraz siedzib dyrektorów izb administracji skarbowej, naczelników urzędów skarbowych i naczelników urzędów celno-skarbowych oraz siedziby dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej (Dz. U. z 2022 r. poz. 361)	1) Rozszerzenie możliwości wyznaczania nadzorowanego naczelnika urzędu skarbowego jako właściwego do przeprowadzenia kontroli podatkowej lub postępowania podatkowego w sprawach dotyczących podatników pozostających w zakresie właściwości miejscowej różnych nadzorowanych naczelników 2) Poprawa efektywności działania w wyniku zniesienia dualizmu trybów stosowanych w przypadku braków formalnych odwołania 3) Wykorzystanie posiadanego doświadczenia w zakresie nadzoru nad postępowaniami mandatowymi
Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej	1	-	Wyłączenie przepisów dotyczących schematów podatkowych z instytucji interpretacji indywidualnych
Samorządowe organy podatkowe właściwe w sprawach podatków i opłat lokalnych	2477	dane GUS o liczbie gmin w Polsce według stanu na 1 stycznia 2024 r.	1) Możliwość wydania decyzji umarzającej podatek przed terminem jego płatności 2) Usunięcie wątpliwości co do kolejności zaliczania wpłat dokonanych tytułem rat 3) Usunięcie wątpliwości związanych ze stosowaniem zasady zaokrągleń przy zaliczaniu wpłaty, nadpłaty lub zwrotu podatku na poczet zaległości wraz z odsetkami 4) Zastąpienie nieprzedawniania się zobowiązań podatkowych zabezpieczonych hipoteką lub

			zastawem skarbowym – zawieszeniem biegu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego 5) Brak zawieszenia biegu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego w przypadku wszczęcia postępowania w sprawie o przestępstwo lub wykroczenie skarbowe 6) Usunięcie wątpliwości co do końcowego momentu zawieszenia biegu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego w przypadku wniesienia skargi do sądu administracyjnego na decyzję dotyczącą tego zobowiązania 7) Możliwość przesłuchania w postępowaniu podatkowym strony lub świadka przy użyciu urządzeń technicznych pozwalających na przeprowadzenie tej czynności na odległość oraz możliwość utrwalenia dźwięku lub obrazu z przesłuchania 8) Umożliwienie wydania decyzji ustalającej zobowiązanie podatkowe w podatku od nieruchomości, podatku rolnym i podatku leśnym od osób fizycznych na podstawie danych znanych organowi podatkowemu z urzędu bez uprzedniego doręczenia postanowienia o wszczęciu postępowania 9) Zniesienie obowiązku podpisywania decyzji w sprawie ustalenia zobowiązania podatkowego w podatku od nieruchomości, podatku rolnym lub podatku leśnym, sporządzanych z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego w postaci elektronicznej 10) Uproszczenie trybu korygowania deklaracji z urzędu przez organ podatkowy w ramach czynności sprawdzających i zwiększenie wysokości korekty z 5.000 do 10.000 zł.
Samorządowe kolegia odwoławcze	49	Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie obszarów właściwości miejscowej samorządowych kolegiów odwoławczych (Dz. U. poz. 1925)	1) Poprawa efektywności działania w wyniku zniesienia dualizmu trybów stosowanych w przypadku braków formalnych odwołania 2) Rozpatrywanie odwołań od decyzji ustalających zobowiązanie podatkowe w podatku od nieruchomości,

			podatku rolnym i podatku leśnym od osób fizycznych na podstawie danych znanych organowi podatkowemu z urzędu bez uprzedniego doręczenia postanowienia o wszczęciu postępowania
Minister do Spraw Unii Europejskiej	1	-	Uzyskanie dostępu do akt lub informacji objętych tajemnicą skarbową
Minister Spraw Zagranicznych	1	-	Uzyskanie dostępu do informacji objętych tajemnicą skarbową
Minister Cyfryzacji	1	-	Uzyskanie dostępu do akt zawierających informacje objęte tajemnicą skarbową
Minister do Spraw Gospodarki	1	-	Uzyskanie dostępu do akt zawierających informacje objęte tajemnicą skarbową
Rzecznik Praw Obywatelskich	1	-	Uzyskanie szerszego dostępu do akt podatkowych zawierających informacje pochodzące z instytucji finansowych
Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców	1	-	Uzyskanie szerszego dostępu do akt podatkowych zawierających informacje pochodzące z instytucji finansowych
Polska Agencja Nadzoru Audytowego	1	-	Uzyskanie dostępu do danych zawartych w sprawozdaniach finansowych oraz dokumentach ich dotyczących, znajdujących się w Centralnym Rejestrze Danych Podatkowych
Szef Krajowego Centrum Informacji Kryminalnych	1	-	Możliwość uzyskiwania od Szefa Krajowej Administracji Skarbowej danych znajdujących się w Centralnym Rejestrze Danych Podatkowych w celu realizacji zadań ustawowych
Szef Krajowej Administracji Skarbowej	1	ustawa z 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2023 r. poz. 615, z późn. zm.)	1) Obowiązek udostępniania Polskiej Agencji Nadzoru Audytowego danych zawartych w sprawozdaniach finansowych oraz dokumentach ich dotyczących, znajdujących się w Centralnym Rejestrze Danych Podatkowych 2) Rozszerzenie możliwości wyznaczania naczelnika urzędu skarbowego albo dyrektora izby administracji skarbowej jako właściwego do przeprowadzenia kontroli podatkowych lub postępowań podatkowych w sprawach dotyczących podatników pozostających w zakresie właściwości miejscowej różnych organów 3) Możliwość przesłuchania w postępowaniu podatkowym strony lub świadka przy użyciu

			urządzeń technicznych pozwalających na przeprowadzenie tej czynności na odległość oraz możliwość utrwalenia dźwięku lub obrazu z przesłuchania 4) Obowiązek udostępniania Szefowi KCIK danych znajdujących się w Centralnym Rejestrze Danych Podatkowych
Osoby wezwane w postępowaniu podatkowym na przesłuchanie w charakterze strony lub świadka przez organ podatkowy	Wielkość trudna do oszacowania		Możliwość przesłuchania w postępowaniu podatkowym strony lub świadka przy użyciu urządzeń technicznych pozwalających na przeprowadzenie tej czynności na odległość oraz możliwość utrwalenia dźwięku lub obrazu z przesłuchania
Minister właściwy do spraw finansów publicznych	1		1) Uprawnienie do występowania z wnioskiem do NSA o podjęcie uchwały abstrakcyjnej 2) Uzyskanie kompetencji do udostępniania Ministrowi do spraw Unii Europejskiej oraz Ministrowi Spraw Zagranicznych akt lub informacji objętych tajemnicą skarbową
Organy Krajowej Administracji Skarbowej w zakresie MDR		MF/KAS/ IAS w Olsztynie	1) Dostosowanie kwestii dotyczącej prawniczej tajemnicy zawodowej do wyroku TSUE w sprawie C-694/20 i w ślad za tym zmianą dokonaną Dyrektywą Rady (UE) 2023/2226 z dnia 17 października 2023 r. (DAC8), w odniesieniu do art. 8ab ust. 5 oraz do wyroku TSUE w sprawie C-623/22, czyli zwolnienie radców prawnych, adwokatów, doradców podatkowych oraz rzeczników patentowych z obowiązku raportowania MDR-1 i nałożenie obowiązku poinformowania ich klienta tj. „korzystającego” lub „promotora” o konieczności złożenia informacji o schematach podatkowych do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej.3) Likwidacja obowiązku zgłaszania do Szefa KAS zawiadomienia MDR-2. 4) Precyzyjne wskazywanie podstawy prawnej zastosowanych przepisów ustaw podatkowych w zgłaszanym schemacie podatkowym pozwoli na szybszą weryfikację i identyfikację zgłoszonych schematów oraz umożliwi prawidłową wymianę informacji z państwami członkowskimi UE w ramach automatycznej

			wymiany informacji o MDR transgranicznych. 5) Rozszerzenie katalogu przypadków, w których Szef KAS odmawia nadania NSP oraz unieważnia już nadany NSP. 6) Składanie informacji MDR-3 „raz do roku” zminimalizuje multiplikowanie informacji MDR-3. 7) Likwidacja obowiązku w zakresie raportowania schematów podatkowych krajowych. 8) Wyłączenie przepisów dotyczących raportowania schematów podatkowych z instytucji interpretacji indywidualnych. 9) Poprawienie efektywności w zakresie analiz i nadawania Numeru Schematu Podatkowego na skutek likwidacji obowiązków sprawozdawczych dotyczących schematów podatkowych krajowych, likwidacji składania do Szefa KAS zawiadomienia MDR-2
Osoby niebędące stroną, wzywane przez organ podatkowy do złożenia wyjaśnień lub przedłożenia dokumentów	Wielkość zmienna, trudna do oszacowania		Możliwość działania przez pełnomocnika ogólnego lub szczególnego
Organy samorządu terytorialnego w zakresie MDR	2873: - 16 województw, - 314 powiatów - 66 miast na prawach powiatu, - 2477 gmin	Dane ogólnodostępne wynikające z podziału administracyjnego Polski według stanu na dzień 1 stycznia 2024 r.	1) Dostosowanie kwestii dotyczącej prawniczej tajemnicy zawodowej do wyroku TSUE w sprawie C-694/20 i w ślad za tym zmianą dokonaną Dyrektywą Rady (UE) 2023/2226 z dnia 17 października 2023 r. (DAC8), w odniesieniu do art. 8ab ust. 5 oraz do wyroku TSUE w sprawie C-623/22, czyli zwolnienie radców prawnych, adwokatów, doradców podatkowych oraz rzeczników patentowych z obowiązku raportowania MDR-1 i nałożenie obowiązku poinformowania ich klienta tj. „korzystającego” lub „promotora” o konieczności złożenia informacji o schematach podatkowych do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej. 2) Likwidacja sankcji dotyczących przekazywania danych (o których mowa w art. 86f § 1) w oświadczeniu o nieprzekazaniu informacji MDR-1 ze względu na tajemnicę zawodową. 3) Likwidacja obowiązku posiadania wewnętrznej

			procedury w zakresie przeciwdziałania niewywiązywaniu się z obowiązku przekazywania informacji o schematach podatkowych. 4) Likwidacja obowiązku zgłaszania do Szefa KAS zawiadomienia MDR-2. 5) Nałożenie obowiązku precyzyjnego określenia podstawy prawnej ustaw podatkowych mających zastosowanie w zgłaszanym schemacie podatkowym. 6) Rozszerzenie katalogu przypadków, w których Szef KAS wydaje postanowienia o odmowie nadania NSP lub odstępuje od nadania NSP czy też unieważnia nadany uprzednio NSP. 7) Wprowadzenie obowiązku sprawozdawczego w zakresie informacji MDR-3 raz do roku. 8) Wyłączenie przepisów dotyczących schematów podatkowych z instytucji interpretacji indywidualnych. 9) Likwidacja obowiązku w zakresie raportowania schematów podatkowych krajowych.
Doradcy podatkowi w zakresie MDR	8.983	https://kidp.pl/doradcy.php 11.06.2024 r.	1) Dostosowanie kwestii dotyczącej prawniczej tajemnicy zawodowej do wyroku TSUE w sprawie C-694/ i w ślad za tym zmianą dokonaną Dyrektywą Rady (UE) 2023/2226 z dnia 17 października 2023 r. (DAC8), w odniesieniu do art. 8ab ust. 5 oraz do wyroku TSUE w sprawie C-623/22, czyli zwolnienie radców prawnych, adwokatów, doradców podatkowych oraz rzeczników patentowych z obowiązku raportowania MDR-1 i nałożenie obowiązku poinformowania ich klienta tj. „korzystającego” lub „promotora” o konieczności złożenia informacji o schematach podatkowych do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej. 2) Likwidacja sankcji dotyczących przekazywania danych (o których mowa w art. 86f § 1) w oświadczeniu o nieprzekazaniu informacji MDR-1 ze względu na tajemnicę zawodową. 3) Likwidacja MDR-2.

			4) Likwidacja obowiązku posiadania wewnętrznej procedury w zakresie przeciwdziałania niewywiązywaniu się z obowiązku przekazywania informacji o schematach podatkowych. 5) Nałożenie obowiązku precyzyjnego określenia podstawy prawnej ustaw podatkowych mających zastosowanie w zgłaszanym schemacie podatkowym. 6) Rozszerzenie katalogu przypadków, w których Szef KAS wydaje postanowienie o odmowie nadania NSP lub odstępuje od nadania NSP czy też unieważnia nadanego uprzednio NSP. 7) Wprowadzenie obowiązku sprawozdawczego w zakresie informacji MDR-3 raz do roku. 8) Brak możliwości uzyskania indywidualnej interpretacji podatkowej w zakresie schematów podatkowych. 9) Likwidacja obowiązku w zakresie raportowania schematów podatkowych krajowych.
Rzecznicy patentowi w zakresie MDR	1493	https://grab.uprp.pl/RzecznicyPatentowi/Strony%20witryny/Wyszukiwanie%20rzecznika%20patentowego.aspx	1) Dostosowanie kwestii dotyczącej prawniczej tajemnicy zawodowej do wyroku TSUE w sprawie C-694/20 i w ślad za tym zmianą dokonaną Dyrektywą Rady (UE) 2023/2226 z dnia 17 października 2023 r. (DAC8), w odniesieniu do art. 8ab ust. 5 oraz do wyroku TSUE w sprawie C-623/22, czyli zwolnienie radców prawnych, adwokatów, doradców podatkowych oraz rzeczników patentowych z obowiązku raportowania MDR-1 i nałożenie obowiązku poinformowania ich klienta tj. „korzystającego” lub „promatora” o konieczności złożenia informacji o schematach podatkowych do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej2) Likwidacja sankcji dotyczących przekazywania danych (o których mowa w art. 86f § 1) w oświadczeniu o nieprzekazaniu informacji MDR-1 ze względu na tajemnicę zawodową. 3) Likwidacja MDR-2. 4) Likwidacja obowiązku posiadania wewnętrznej

			procedury w zakresie przeciwdziałania niewywiązywaniu się z obowiązku przekazywania informacji o schematach podatkowych. 5) Nałożenie obowiązku precyzyjnego określenia podstawy prawnej ustaw podatkowych mających zastosowanie w zgłaszanym schemacie podatkowym. 6) Rozszerzenie katalogu przypadków, w których Szef KAS wydaje postanowienie o odmowie nadania NSP lub odstępuje od nadania NSP czy też unieważnia nadany uprzednio NSP. 7) Wprowadzenie obowiązku sprawozdawczego w zakresie informacji MDR-3 raz do roku. 8) Brak możliwości uzyskania indywidualnej interpretacji podatkowej w zakresie schematów podatkowych. 9) Likwidacja obowiązku w zakresie raportowania schematów podatkowych krajowych.
Osoby prawne uprawnione do wykonywania czynności doradztwa podatkowego w zakresie MDR	775	https://kidp.pl/storage/files/podmiot/2023_11_10_rejestr_uprawnionych_podmiotow.pdf data pobrania: 30.11.2023 r. (brak aktualnych danych - strona internetowa nie istnieje)	1) Dostosowanie kwestii dotyczącej prawniczej tajemnicy zawodowej do wyroku TSUE w sprawie C-694/20 i w ślad za tym zmianą dokonaną Dyrektywą Rady (UE) 2023/2226 z dnia 17 października 2023 r. (DAC8), w odniesieniu do art. 8ab ust. 5 oraz do wyroku TSUE w sprawie C-623/22, czyli zwolnienie radców prawnych, adwokatów, doradców podatkowych oraz rzeczników patentowych z obowiązku raportowania MDR-1 i nałożenie obowiązku poinformowania ich klienta tj. „korzystającego” lub „promatora” o konieczności złożenia informacji o schematach podatkowych do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej. 2) Likwidacja sankcji dotyczących przekazywania danych (o których mowa w art. 86f § 1) w oświadczeniu o nieprzekazaniu informacji MDR-1 ze względu na tajemnicę zawodową. 3) Likwidacja obowiązku zgłaszania do Szefa KAS zawiadomienia MDR-2. 4) Likwidacja obowiązku

			posiadania wewnętrznej procedury w zakresie przeciwdziałania niewywiązywaniu się z obowiązku przekazywania informacji o schematach podatkowych. 5) Nałożenie obowiązku precyzyjnego określenia podstawy prawnej ustaw podatkowych mających zastosowanie w zgłaszanym schemacie podatkowym. 6) Rozszerzenie katalogu przypadków, w których Szef KAS wydaje postanowienie o odmowie nadania NSP lub odstępuje od nadania NSP czy też unieważnia nadany uprzednio NSP. 7) Wprowadzenie obowiązku sprawozdawczego w zakresie informacji MDR-3 raz do roku. 8) Brak możliwości uzyskania indywidualnej interpretacji podatkowej w zakresie schematów podatkowych. 9) Likwidacja obowiązku w zakresie raportowania schematów podatkowych krajowych.
Radcowie prawni (wykonujący zawód) w zakresie MDR	43.252	rejestradcow.pl/Home/Index 11.06.2024 r.	1) Dostosowanie kwestii dotyczącej prawniczej tajemnicy zawodowej do wyroku TSUE w sprawie C-694/20 i w ślad za tym zmianą dokonaną Dyrektywą Rady (UE) 2023/2226 z dnia 17 października 2023 r. (DAC8), w odniesieniu do art. 8ab ust. 5 oraz do wyroku TSUE w sprawie C-623/22, czyli zwolnienie radców prawnych, adwokatów, doradców podatkowych oraz rzeczników patentowych z obowiązku raportowania MDR-1 i nałożenie obowiązku poinformowania ich klienta tj. „korzystającego” lub „promatora” o konieczności złożenia informacji o schematach podatkowych do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej. 2) Likwidacja sankcji dotyczących przekazywania danych (o których mowa w art. 86f § 1) w oświadczeniu o nieprzekazaniu informacji MDR-1 ze względu na tajemnicę zawodową. 3) Likwidacja obowiązku zgłaszania do Szefa KAS zawiadomienia MDR-2.

			4) Likwidacja obowiązku posiadania wewnętrznej procedury w zakresie przeciwdziałania niewywiązywaniu się z obowiązku przekazywania informacji o schematach podatkowych. 5) Nałożenie obowiązku precyzyjnego określenia podstawy prawnej ustaw podatkowych mających zastosowanie w zgłaszanym schemacie podatkowym. 6) Rozszerzenie katalogu przypadków, w których Szef KAS wydaje postanowienie o odmowie nadania NSP lub odstępuje od nadania NSP czy też unieważnia nadany uprzednio NSP. 7) Wprowadzenie obowiązku sprawozdawczego w zakresie informacji MDR-3 raz do roku. 8) Brak możliwości uzyskania indywidualnej interpretacji podatkowej w zakresie schematów podatkowych. 9) Likwidacja obowiązku w zakresie raportowania schematów podatkowych krajowych.
Adwokaci (wykonujący zawód) w zakresie MDR	22.258	https://rejestradwokatow.pl/adwokat 11.06.2024 r.	1) Dostosowanie kwestii dotyczącej prawniczej tajemnicy zawodowej do wyroku TSUE w sprawie C-694/20 i w ślad za tym zmianą dokonaną Dyrektywą Rady (UE) 2023/2226 z dnia 17 października 2023 r. (DAC8), w odniesieniu do art. 8ab ust. 5 oraz do wyroku TSUE w sprawie C-623/22, czyli zwolnienie radców prawnych, adwokatów, doradców podatkowych oraz rzeczników patentowych z obowiązku raportowania MDR-1 i nałożenie obowiązku poinformowania ich klienta tj. „korzystającego” lub „promotora” o konieczności złożenia informacji o schematach podatkowych do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej. 2) Likwidacja sankcji dotyczących przekazywania danych (o których mowa w art. 86f § 1) w oświadczeniu o nieprzekazaniu informacji MDR-1 ze względu na tajemnicę zawodową. 3) Likwidacja obowiązku zgłaszania do Szefa KAS

			zawiadomienia MDR-2. 4) Likwidacja obowiązku posiadania wewnętrznej procedury w zakresie przeciwdziałania niewywiązywaniu się z obowiązku przekazywania informacji o schematach podatkowych. 5) Nałożenie obowiązku precyzyjnego określenia podstawy prawnej ustaw podatkowych mających zastosowanie w zgłaszanym schemacie podatkowym. 6) Rozszerzenie katalogu przypadków, w których Szef KAS wydaje postanowienie o odmowie nadania NSP lub odstępuje od nadania NSP czy też unieważnia nadany uprzednio NSP. 7) Wprowadzenie obowiązku sprawozdawczego w zakresie informacji MDR-3 raz do roku. 8) Brak możliwości uzyskania indywidualnej interpretacji podatkowej w zakresie schematów podatkowych. 9) Likwidacja obowiązku w zakresie raportowania schematów podatkowych krajowych.
Notariusze w zakresie MDR	3.907	https://notaries-directory.eu/pl/search?country_code=POL&location=Polska&n=54.90547612253263&e=24.14589310884608&s=49.00202503022543&w=14.12286407367816 18.06.2024	1) Dostosowanie kwestii dotyczącej prawniczej tajemnicy zawodowej do wyroku TSUE w sprawie C-694/20 i w ślad za tym zmianą dokonaną Dyrektywą Rady (UE) 2023/2226 z dnia 17 października 2023 r. (DAC8), w odniesieniu do art. 8ab ust. 5 oraz do wyroku TSUE w sprawie C-623/22, czyli zwolnienie radców prawnych, adwokatów, doradców podatkowych oraz rzeczników patentowych z obowiązku raportowania MDR-1 i nałożenie obowiązku poinformowania ich klienta tj. „korzystającego” lub „promotora” o konieczności złożenia informacji o schematach podatkowych do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej.2) Likwidacja sankcji dotyczących przekazywania danych, o których mowa w art. 86f § 1, w oświadczeniu o nieprzekazaniu informacji MDR-1 ze względu na tajemnicę zawodową. 3) Nałożenie obowiązku precyzyjnego określenia

			podstawy prawnej ustaw podatkowych mających zastosowanie w zgłaszanym schemacie podatkowym. 4) Rozszerzenie katalogu przypadków, w których Szef KAS wydaje postanowienie o odmowie nadania NSP.
Firmy audytorskie w zakresie MDR	1.207	https://strefa.pana.gov.pl/wyszukiwarka/2 5.07.2024 r.	1) Likwidacja sankcji dotyczących przekazywania danych, o których mowa w art. 86f § 1, w oświadczeniu o nieprzekazaniu informacji MDR-1 ze względu na tajemnicę zawodową. 2) Likwidacja obowiązku posiadania wewnętrznej procedury w zakresie przeciwdziałania niewywiązywaniu się z obowiązku przekazywania informacji o schematach podatkowych. 3) Nałożenie obowiązku precyzyjnego określenia podstawy prawnej ustaw podatkowych mających zastosowanie w zgłaszanym schemacie podatkowym. 4) Rozszerzenie katalogu przypadków, w których Szef KAS wydaje postanowienie o odmowie nadania NSP lub odstępuje od nadania NSP czy też unieważnia nadany uprzednio NSP. 5) Ograniczenie obowiązku sprawozdawczego w zakresie informacji MDR-3 raz do roku. 6) Brak możliwości uzyskania indywidualnej interpretacji podatkowej w zakresie schematów podatkowych. 7) Likwidacja obowiązku w zakresie raportowania schematów podatkowych krajowych.
Biegli rewidenci w obszarze MDR	4.914	https://www.pibr.org.pl/pl/search/auditor?biegli=1 25.07.2024 r.	1) Dostosowanie kwestii dotyczącej prawniczej tajemnicy zawodowej do wyroku TSUE w sprawie C-694/20 i w ślad za tym zmianą dokonaną Dyrektywą Rady (UE) 2023/2226 z dnia 17 października 2023 r. (DAC8), w odniesieniu do art. 8ab ust. 5 oraz do wyroku TSUE w sprawie C-623/22, czyli zwolnienie radców prawnych, adwokatów, doradców podatkowych oraz rzeczników patentowych z obowiązku raportowania MDR-1 i nałożenie obowiązku

			poinformowania ich klienta tj. „korzystającego” lub „promotora” o konieczności złożenia informacji o schematach podatkowych do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej. 2) Likwidacja sankcji dotyczących przekazywania danych (o których mowa w art. 86f § 1) w oświadczeniu o nieprzekazaniu informacji MDR-1 ze względu na tajemnicę zawodową. 3) Nałożenie obowiązku precyzyjnego określenia podstawy prawnej ustaw podatkowych mających zastosowanie w zgłaszanym schemacie podatkowym. 4) Rozszerzenie katalogu przypadków, w których Szef KAS wydaje postanowienie o odmowie nadania NSP lub odstępuje od nadania NSP czy też unieważnia nadany uprzednio NSP. 5) Wprowadzenie obowiązku sprawozdawczego w zakresie informacji MDR-3 raz do roku. 6) Brak możliwości uzyskania indywidualnej interpretacji podatkowej w zakresie schematów podatkowych. 7) Likwidacja obowiązku posiadania wewnętrznej procedury w zakresie przeciwdziałania niewywiązywaniu się z obowiązku przekazywania informacji o schematach podatkowych. 8) Likwidacja obowiązku w zakresie raportowania schematów podatkowych krajowych.
Księgowi w zakresie MDR	Brak danych		1) Dostosowanie kwestii dotyczącej prawniczej tajemnicy zawodowej do wyroku TSUE w sprawie C-694/20 i w ślad za tym zmianą dokonaną Dyrektywą Rady (UE) 2023/2226 z dnia 17 października 2023 r. (DAC8), w odniesieniu do art. 8ab ust. 5 oraz do wyroku TSUE w sprawie C-623/22, czyli zwolnienie radców prawnych, adwokatów, doradców podatkowych oraz rzeczników patentowych z obowiązku raportowania MDR-1 i nałożenie obowiązku poinformowania ich klienta tj. „korzystającego” lub

			„promotora” o konieczności złożenia informacji o schematach podatkowych do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej. 2) Nałożenie obowiązku precyzyjnego określenia podstawy prawnej ustaw podatkowych mających zastosowanie w zgłaszanym schemacie podatkowym. 3) Rozszerzenie katalogu przypadków, w których Szef KAS wydaje postanowienie o odmowie nadania NSP lub odstępuje od nadania NSP czy też unieważnia nadany uprzednio NSP. 4) Wprowadzenie obowiązku sprawozdawczego w zakresie informacji MDR-3 raz do roku. 5) Brak możliwości uzyskania indywidualnej interpretacji podatkowej w zakresie schematów podatkowych. 6) Likwidacja obowiązku posiadania wewnętrznej procedury w zakresie przeciwdziałania niewywiązywaniu się z obowiązku przekazywania informacji o schematach podatkowych. 7) Likwidacja obowiązku w zakresie raportowania schematów podatkowych krajowych. 8) Wyłączenie przepisów dotyczących raportowania schematów podatkowych z instytucji interpretacji indywidualnych
Osoby posiadające kwalifikacje z dziedziny doradztwa inwestycyjnego, bankowości inwestycyjnej, zarządzania aktywami lub instrumentami pochodnymi – w obszarze MDR	Brak danych		1) Dostosowanie kwestii dotyczącej prawniczej tajemnicy zawodowej do wyroku TSUE w sprawie C-694/20 i w ślad za tym zmianą dokonaną Dyrektywą Rady (UE) 2023/2226 z dnia 17 października 2023 r. (DAC8), w odniesieniu do art. 8ab ust. 5 oraz do wyroku TSUE w sprawie C-623/22, czyli zwolnienie radców prawnych, adwokatów, doradców podatkowych oraz rzeczników patentowych z obowiązku raportowania MDR-1 i nałożenie obowiązku poinformowania ich klienta tj. „korzystającego” lub „promotora” o konieczności złożenia informacji o schematach podatkowych do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej. 2) Nałożenie obowiązku

			precyzyjnego określenia podstawy prawnej ustaw podatkowych mających zastosowanie w zgłaszanym schemacie podatkowym. 3) Rozszerzenie katalogu przypadków, w których Szef KAS wydaje postanowienie o odmowie nadania NSP lub odstępuje od nadania NSP czy też unieważnia nadany uprzednio NSP. 4) Ograniczenie obowiązku sprawozdawczego w zakresie informacji MDR-3 raz do roku. 5) Wyłączenie przepisów dotyczących raportowania schematów podatkowych z instytucji interpretacji indywidualnych 6) Likwidacja obowiązku w zakresie raportowania schematów podatkowych krajowych.
Osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą, osoby prawne lub jednostki organizacyjne nie posiadające osobowości prawnej spełniające przesłanki zastosowania ustawy lub podmioty uczestniczące w działalności gospodarczej, tj. posiadające udziały, akcje lub zarządzające podmiotami prowadzącymi działalność gospodarczą w – obszarze MDR.	Brak danych		1) Dostosowanie kwestii dotyczącej prawniczej tajemnicy zawodowej do wyroku TSUE w sprawie C-694/20 i w ślad za tym zmianą dokonaną Dyrektywą Rady (UE) 2023/2226 z dnia 17 października 2023 r. (DAC8), w odniesieniu do art. 8ab ust. 5 oraz do wyroku TSUE w sprawie C-623/22, czyli zwolnienie radców prawnych, adwokatów, doradców podatkowych oraz rzeczników patentowych z obowiązku raportowania MDR-1 i nałożenie obowiązku poinformowania ich klienta tj. „korzystającego” lub „promotora” o konieczności złożenia informacji o schematach podatkowych do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej. 2) Nałożenie obowiązku precyzyjnego określenia podstawy prawnej ustaw podatkowych mających zastosowanie w zgłaszanym schemacie podatkowym. 3) Rozszerzenie katalogu przypadków, w których Szef KAS wydaje postanowienie o odmowie nadania NSP lub odstępuje od nadania NSP czy też unieważnia nadany uprzednio NSP. 4) Wprowadzenie obowiązku sprawozdawczego w zakresie informacji MDR-3 raz do roku. 5) Brak możliwości uzyskania indywidualnej interpretacji

			podatkowej w zakresie schematów podatkowych. 6) Likwidacja obowiązku w zakresie raportowania schematów podatkowych krajowych.
Inne osoby, w tym prawnicy niewykonujące zawodu regulowanego, dyrektorzy finansowi a także osoby wykonujące za granicą zawód lub funkcję podobną do adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego, notariusza, księgowego, biegłego rewidenta, dyrektora finansowego, które mogą uczestniczyć w tworzeniu, udostępnianiu, wdrażaniu schematu, prowadzeniu ksiąg, przygotowywaniu czy ocenie sprawozdań finansowych, badaniu ksiąg podatkowych – w obszarze MDR	Brak danych		1) Dostosowanie kwestii dotyczącej prawniczej tajemnicy zawodowej do wyroku TSUE w sprawie C-694/20 i w ślad za tym zmianą dokonaną Dyrektywą Rady (UE) 2023/2226 z dnia 17 października 2023 r. (DAC8), w odniesieniu do art. 8ab ust. 5 oraz do wyroku TSUE w sprawie C-623/22, czyli zwolnienie radców prawnych, adwokatów, doradców podatkowych oraz rzeczników patentowych z obowiązku raportowania MDR-1 i nałożenie obowiązku poinformowania ich klienta tj. „korzystającego” lub „promotora” o konieczności złożenia informacji o schematach podatkowych do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej. 2) Nałożenie obowiązku precyzyjnego określenia podstawy prawnej ustaw podatkowych mających zastosowanie w zgłaszanym schemacie podatkowym. 3) Rozszerzenie katalogu przypadków, w których Szef KAS wydaje postanowienie o odmowie nadania NSP lub odstępuje od nadania NSP czy też unieważnia nadany uprzednio NSP. 4) Wprowadzenie obowiązku sprawozdawczego w zakresie informacji MDR-3 raz do roku. 5) Brak możliwości uzyskania indywidualnej interpretacji podatkowej w zakresie schematów podatkowych. 6) Likwidacja obowiązku w zakresie raportowania schematów podatkowych krajowych.
Banki w zakresie MDR	574	https://nbp.pl/wp-content/uploads/2023/07/Lista-MIF.xlsx (21.07.2025)	1) Dostosowanie kwestii dotyczącej prawniczej tajemnicy zawodowej do wyroku TSUE w sprawie C-694/20 i w ślad za tym zmianą dokonaną Dyrektywą Rady (UE) 2023/2226 z dnia 17 października 2023 r. (DAC8), w odniesieniu do art. 8ab ust. 5 oraz do wyroku TSUE w sprawie C-623/22, czyli zwolnienie radców prawnych, adwokatów,

			doradców podatkowych oraz rzeczników patentowych z obowiązku raportowania MDR-1 i nałożenie obowiązku poinformowania ich klienta tj. „korzystającego” lub „promotora” o konieczności złożenia informacji o schematach podatkowych do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej. 2) Nałożenie obowiązku precyzyjnego określenia podstawy prawnej ustaw podatkowych mających zastosowanie w zgłaszanym schemacie podatkowym. 3) Rozszerzenie katalogu przypadków, w których Szef KAS wydaje postanowienie o odmowie nadania NSP lub odstępuje od nadania NSP czy też unieważnia nadany uprzednio NSP. 4) Wprowadzenie obowiązku sprawozdawczego w zakresie informacji MDR-3 raz do roku. 5) Brak możliwości uzyskania indywidualnej interpretacji podatkowej w zakresie schematów podatkowych. 6) Likwidacja obowiązku posiadania wewnętrznej procedury w zakresie przeciwdziałania niewywiązywaniu się z obowiązku przekazywania informacji o schematach podatkowych. 7) Likwidacja obowiązku w zakresie raportowania schematów podatkowych krajowych. 8) Wyłączenie przepisów dotyczących raportowania schematów podatkowych z instytucji interpretacji indywidualnych
Towarzystwa Funduszy Inwestycyjnych w zakresie MDR	65	https://www.knf.gov.pl/podmiot_y/Podmioty_ryнку_kapitałowego/Fundusze_Inwestycyjne/TFI_i_FI (21.07.2025)	1) Dostosowanie kwestii dotyczącej prawniczej tajemnicy zawodowej do wyroku TSUE w sprawie C-694/20 i w ślad za tym zmianą dokonaną Dyrektywą Rady (UE) 2023/2226 z dnia 17 października 2023 r. (DAC8), w odniesieniu do art. 8ab ust. 5 oraz do wyroku TSUE w sprawie C-623/22, czyli zwolnienie radców prawnych, adwokatów, doradców podatkowych oraz rzeczników patentowych z obowiązku raportowania MDR-1 i nałożenie obowiązku poinformowania ich klienta tj.

		„korzystającego” lub „promotora” o konieczności złożenia informacji o schematach podatkowych do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej. 2) Nałożenie obowiązku precyzyjnego określenia podstawy prawnej ustaw podatkowych mających zastosowanie w zgłaszanym schemacie podatkowym. 3) Rozszerzenie katalogu przypadków, w których Szef KAS wydaje postanowienie o odmowie nadania NSP lub odstępuje od nadania NSP czy też unieważnia nadany uprzednio NSP. 4) Wprowadzenie obowiązku sprawozdawczego w zakresie informacji MDR-3 raz do roku. 5) Brak możliwości uzyskania indywidualnej interpretacji podatkowej w zakresie schematów podatkowych. 6) Likwidacja obowiązku posiadania wewnętrznej procedury w zakresie przeciwdziałania niewywiązywaniu się z obowiązku przekazywania informacji o schematach podatkowych. 7) Likwidacja obowiązku w zakresie raportowania schematów podatkowych krajowych. 8) Wyłączenie przepisów dotyczących raportowania schematów podatkowych z instytucji interpretacji indywidualnych
--	--	--

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

W odniesieniu do projektu nie były prowadzone konsultacje poprzedzające jego przygotowanie - tzw. pre-konsultacje publiczne.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248, z późn. zm.) i § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806), projekt ustawy zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt zostanie przekazany do zaopiniowania Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego.

W celu przeprowadzenia opiniowania i konsultacji publicznych, projekt zostanie przekazany w szczególności do następujących podmiotów:

1. Prezes Naczelnego Sądu Administracyjnego
2. Prezes Narodowego Banku Polskiego
3. Prezes Komisji Nadzoru Finansowego
4. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
5. Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych

6. Przewodniczący Krajowej Rady Doradców Podatkowych
7. Prezes Naczelnej Rady Adwokackiej
8. Prezes Krajowej Rady Radców Prawnych
9. Prezes Krajowej Rady Notarialnej
10. Prezes Polskiej Izby Biegłych Rewidentów
11. Prezes Polskiej Agencji Nadzoru Audytowego
12. Zarząd Główny Stowarzyszenia Księgowych w Polsce
13. Prezes Zarządu Polskiej Izby Biur Rachunkowych
14. Prezes Związku Banków Polskich
15. Prezes Polskiej Izby Ubezpieczeń
16. Prezes Izby Domów Maklerskich
17. Prezes Izby Zarządzających Funduszami i Aktywami
18. Stowarzyszenie Centrum Cen Transferowych
19. Kasa Krajowa Spółdzielczych Kas Oszczędnościowo – Kredytowych
20. Prezes Krajowej Izby Gospodarczej
21. Forum Związków Zawodowych
22. Konfederacja Lewiatan
23. Związek Pracodawców Business Centre Club
24. Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej
25. Związek Przedsiębiorców i Pracodawców
26. Federacja Przedsiębiorców Polskich
27. Helsińska Fundacja Praw Człowieka
28. Związek Rzemiosła Polskiego
29. Polskie Towarzystwo Gospodarcze
30. Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność”
31. Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych
32. Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych
33. Rzecznik Praw Obywatelskich
34. Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców
35. Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego
36. Rada Dialogu Społecznego
37. Rada Działalności Pożytku Publicznego
38. Prezes Zarządu Fundacji Green REV Institute
39. Prezes Urzędu Patentowego RP

Planowany ponowny termin przekazania projektu do konsultacji publicznych – III kwartał 2025 r.

Przewidywany czas trwania ponownych konsultacji publicznych – 14 dni.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0 2025	1 2026	2 2027	3 2028	4 2029	5 2030	6 2031	7 2032	8 2033	9 2034	10 2035	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem	2,09	3,50	0,40	0,30	0,30	0,30	0,30	0,30	0,30	0,30	0,30	8,09
budżet państwa – informatyka	2,09	3,50	0,40	0,30	0,30	0,30	0,30	0,30	0,30	0,30	0,30	8,09

budżet państwa – wynagrodzenia	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
JST	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
Saldo ogółem	2,09	3,50	0,40	0,30	0,30	0,30	0,30	0,30	0,30	0,30	0,30	8,09
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Źródła finansowania	1. Szacunkowe wydatki związane z wdrożeniem rozwiązań technicznych umożliwiających pełnomocnikom niezawodowym zawiadamianie o zmianie zakresu, odwołaniu lub wypowiedzeniu pełnomocnictwa ogólnego stanowią ok. 234 tys. zł netto. Na taką kwotę zostały oszacowane prace realizacyjne przez wykonawcę dotyczące zmian w Centralnym Rejestrze Pełnomocnictw Ogólnych. W pozostałym zakresie na obecnym etapie analiza i wycena możliwości realizacji, a tym samym docelowo kosztów wprowadzenia zmian w systemach informatycznych, nie jest możliwa. 2. Szacunkowe wydatki związane z dostosowaniem rozwiązań technicznych w systemach informatycznych oraz dotyczących zmian wzorów formularzy MDR w wyniku zmian dotyczących obowiązków w zakresie składania do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej informacji o schematach podatkowych szacuje się na ok. 5,4 mln zł w latach 2025 – 2027. W kolejnych latach poziom wydatków związanych z utrzymaniem systemów szacuje się na poziomie 2,1 mln zł. Na obecnym etapie nie jest możliwe precyzyjne określenie tych kosztów, mających na celu wdrożenie, utrzymanie i bieżącą pracę systemów teleinformatycznych MDR. 3. Zniesienie wymogu składania wniosku o stwierdzenie nadpłaty będzie skutkowało koniecznością zmiany wzorów deklaracji podatkowych w zakresie podatku akcyzowego zawierających pola „Wniosek o stwierdzenie nadpłaty powstałej w wyniku korekty deklaracji” oraz „Uzasadnienie wniosku o stwierdzenie nadpłaty wraz z podaniem wysokości żądanej nadpłaty”. Szacunkowy koszt dostosowania systemu ZEFIR 2 do planowanych zmian w Ordynacji podatkowej (uchylenie art. 75 § 3) kształtuje się w kwocie od 257 562 zł do 360 586,80 zł brutto. Wydatki wynikające z projektowanych regulacji będą sfinansowane w ramach corocznie ustalanego limitu wydatków dla 19 części budżetu państwa, której dysponentem jest Minister Finansów, i nie będą stanowić podstawy do ubiegania się o dodatkowe środki z budżetu państwa na ten cel, zarówno w pierwszym roku wejścia w życie projektowanych przepisów, jak i w latach kolejnych. Wprowadzenie instytucji mandatu karnego zaocznego do kks nie spowoduje skutków finansowych dla jednostek sektora finansów publicznych, w tym budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego, polegających na zwiększeniu wydatków lub zmniejszeniu dochodów tych jednostek w stosunku do wielkości wynikających z obowiązujących planów budżetowych.											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie proponowanych zmian Ordynacji podatkowej w zakresie: – doprecyzowania rodzaju terminu ulegającego wydłużeniu w przypadku, gdy jego koniec przypada na sobotę lub dzień ustawowo wolny od pracy, – rezygnacji z przesłanek ograniczającej stosowanie w praktyce instytucji wyznaczenia przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej i dyrektora izby administracji skarbowej organu podatkowego do prowadzenia kontroli podatkowej lub postępowań podatkowych, – doprecyzowanie przepisu umożliwiającego organowi podatkowemu określenie prawidłowej wysokości zwrotu podatku lub podatku naliczonego albo nadwyżki podatku naliczonego nad należnym do odliczenia w następnych okresach rozliczeniowych, – doprecyzowania wyłączenia obowiązku zaokrąglania odsetek za zwłokę w przypadku zaliczenia wpłaty, nadpłaty lub zwrotu podatku, – doprecyzowania kolejności zaliczania wpłat dokonanych tytułem rat, na które rozłożono podatek lub zaległość podatkową wraz z odsetkami za zwłokę, oraz rat podatku, – doprecyzowania końcowego momentu zawieszenia biegu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego w przypadku wniesienia skargi do sądu administracyjnego na decyzję dotyczącą tego zobowiązania, – uzupełnienie regulacji dotyczących zwrotu podatku, terminów zwrotu nadpłaty oraz jej oprocentowania, – uwzględnienia wspólników rozwiązywanej spółki osobowej prawa handlowego w przepisach dotyczących ich uprawnień związanych z nadpłatą spółki, – doprecyzowanie sposobu składania zawiadomień ZAW-NR drogą elektroniczną i umożliwienia ich opatrywania przez pełnomocnika do podpisywania deklaracji,											

- wprowadzenia możliwości działania osoby niebędącej stroną, wzywanej do złożenia wyjaśnień lub przedłożenia dokumentów, przez pełnomocnika ogólnego,
- rozszerzenie możliwości doręczania wydruków pism utrwalonych w postaci elektronicznej na pisma opatrzone kwalifikowaną pieczęcią elektroniczną organu podatkowego,
- ujednolicenia terminologii stosowanej w przepisach o tajemnicy skarbowej oraz ich doprecyzowania i uzupełnienia,
- zapewnienia dostępu do tajemnicy skarbowej Ministrowi do Spraw Europejskich, Ministrowi Spraw Zagranicznych, Ministrowi Cyfryzacji, ministrowi właściwego do spraw gospodarki, Polskiej Agencji Nadzoru Audytowego oraz rozszerzenia dostępu do tej tajemnicy Rzecznika Praw Obywatelskich i Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców,
- uproszczeniu procesu uzyskiwania informacji objętych tajemnicą skarbową przez Szefa Krajowego Centrum Informacji Kryminalnych,
- dostosowanie kwestii dotyczącej prawniczej tajemnicy zawodowej do wyroku TSUE w sprawie C-694/20 i w ślad za tym zmianą dokonaną Dyrektywą Rady (UE) 2023/2226 z dnia 17 października 2023 r. (DAC8), w odniesieniu do art. 8ab ust. 5 oraz do wyroku TSUE w sprawie C-623/22, czyli zwolnienie radców prawnych, adwokatów, doradców podatkowych oraz rzeczników patentowych z obowiązku raportowania MDR i nałożenie obowiązku poinformowania ich klienta tj. „korzystającego” lub „promotora” o konieczności złożenia informacji o schematach podatkowych do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej,
- likwidacja obowiązku raportowania krajowych schematów podatkowych,
- zniesienie obowiązku składania zawiadomień MDR-2,
- umożliwienie przekazywania informacji o stosowaniu schematu podatkowego na formularzu MDR-3 raz do roku,
- wprowadzenie możliwości podpisywania MDR-3 przez pełnomocnika,
- likwidacja obowiązku wprowadzania i stosowania wewnętrznej procedury w zakresie przeciwdziałania niewywiązywaniu się z obowiązku przekazywania informacji o schematach podatkowych,

jest istotne z punktu widzenia ułatwienia realizacji zadań przez organy podatkowe i inne podmioty oraz ulepszenia przepisów ogólnego prawa podatkowego, natomiast nie będzie miało wpływu na finanse publiczne, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

W związku z likwidacją obowiązku raportowania MDR krajowych - zmniejszeniu ulegną koszty związane z obsługą MDR po stronie administracyjnej przez KAS. Szacuje się, że około 70% zasobów osobowych w strukturach organizacyjnych Krajowej Administracji Skarbowej będzie mogło zostać przesuniętych do innych zadań KAS.

a) Podwyższenie wysokości podatku uprawniającej do zapłaty przez inny podmiot niż podatnik

Zwiększenie wskazanej kwoty z 1000 zł do 5000 zł będzie neutralne z punktu widzenia dochodów budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego, ponieważ nie modyfikuje ogólnej zasady, że tylko zapłata podatku ze środków podatnika powoduje wygaśnięcie zobowiązania podatkowego. W przypadku zapłaty podatku przez inny podmiot niż podatnik, jeżeli treść dowodu zapłaty nie budzi wątpliwości co do przeznaczenia zapłaty na zobowiązanie podatnika, uznaje się, że wpłata pochodzi ze środków podatnika (art. 62b § 2 Ordynacji podatkowej).

b) Wprowadzenie możliwości umorzenia podatku przed terminem jego płatności

W przypadku gdy znana będzie wysokość podatku (podatnik złoży deklarację lub organ podatkowy doręczy mu decyzję ustalającą zobowiązanie podatkowe), podatnik będzie mógł złożyć wniosek o umorzenie podatku, zanim upłynie termin jego płatności. Rozwiązanie to nie będzie miało negatywnego wpływu na dochody jednostek sektora finansów publicznych, ponieważ nie ulegną zmianie warunki umorzenia, a jedynie moment, od którego można o to wnioskować (obecnie z wnioskiem podatnik musi czekać do czasu przekształcenia się niezapłaconego podatku w zaległość podatkową).

c) Zastąpienie instytucji nieprzedawniania się zobowiązań podatkowych zabezpieczonych hipoteką lub zastawem skarbowym – instytucją zawieszenia biegu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego

Po wejściu w życie ustawy nowelizującej dokonanie wpisu hipoteki przymusowej lub zastawu skarbowego spowoduje zawieszenie biegu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego. Zawieszenie nastąpi z dniem dokonania wpisu hipoteki przymusowej lub zastawu skarbowego, o którym podatnik został zawiadomiony. Od dnia następującego po dniu wygaśnięcia lub wykreślenia hipoteki przymusowej lub zastawu skarbowego, nie później jednak niż po dniu upływu 5 lat (licząc od dnia wpisu), bieg terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego będzie biegł dalej. Takie rozwiązanie w należyty sposób chroni uprawnienia wierzyciela podatkowego do uzyskania

zaspokojenia z rzeczy obciążonej, przez co proponowana zmiana nie powinna wpłynąć na zmniejszenie dochodów budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

d) Zmiana sposobu liczenia terminu przedawnienia prawa do wydania decyzji ustalającej zobowiązanie podatkowe z tytułu opodatkowania przychodów nieznajdujących pokrycia w ujawnionych źródłach lub pochodzących ze źródeł nieujawnionych

Wydłużenie o rok okresu, w którym możliwe jest doręczenie decyzji ustalającej zobowiązanie podatkowe z tytułu opodatkowania przychodów nieznajdujących pokrycia w ujawnionych źródłach lub pochodzących ze źródeł nieujawnionych zwiększy szanse na ustalenie tego zobowiązania, gdy mienie zostało zgromadzone kilka lat wcześniej niż wydatkowane. Może to pośrednio wpłynąć na zwiększenie dochodów budżetowych, ale ewentualne ich zwiększenie nie jest możliwe do oszacowania.

e) Likwidacja przesłanki zawieszenia biegu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego w związku z wszczęciem postępowania w sprawie o przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe.

Proponowana likwidacja przesłanki zawieszenia biegu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego w związku z wszczęciem postępowania w sprawie o przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe nie skróci okresu przedawnienia zobowiązań podatkowych, które uległy zawieszeniu przed dniem wejścia w życie ustawy nowelizującej. Termin przedawnienia tych zobowiązań będzie nadal biegł na zasadach dotychczasowych. Po wejściu w życie ustawy nowelizującej wszczęcie postępowania w sprawie o przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe nie wydłuży terminu przedawnienia zobowiązań podatkowych powstałych po dniu wejścia w życie ustawy. Nie przewiduje się wpływu proponowanej zmiany na zmniejszenie dochodów budżetowych. Z jednej strony zmiana powinna wpłynąć na organy dyscyplinująco i mobilizować je do jak najwcześniejszego podejmowania działań, aby nie doszło do przekroczenia terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego, z drugiej strony – zostanie w pewien sposób zrównoważona wprowadzeniem nowej przesłanki zawieszenia biegu terminu przedawnienia związanej z postępowaniem podatkowym w przypadku unikania opodatkowania.

f) Wprowadzenie nowej przesłanki zawieszenia biegu terminu przedawnienia związanej z postępowaniem podatkowym w przypadku unikania opodatkowania

Nie przewiduje się bezpośredniego wpływu proponowanych zmian na zwiększenie dochodów budżetowych. Nowa przesłanka zawieszenia biegu terminu przedawnienia zapobiegnie natomiast przedawnieniu zobowiązania podatkowego w przypadkach zaistnienia zdarzeń skutkujących takim zawieszeniem.

g) Wydłużenie o rok terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego w przypadku skorygowania deklaracji w okresie roku przed upływem 5-letniego terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego

Proponowane rozwiązanie zapewni organowi podatkowemu możliwość dokonania skutecznej weryfikacji rozliczenia i wydania decyzji wymiarowej w przypadku zakwestionowania prawidłowości złożonej korekty deklaracji. Może to pośrednio wpłynąć na zwiększenie dochodów budżetowych, ale ewentualne ich zwiększenie nie jest możliwe do oszacowania.

h) Zniesienie wymogu składania wniosku o stwierdzenie nadpłaty w przypadku, gdy nadpłata wynika ze skorygowanego zeznania (deklaracji)

Z jednej strony zostaną wyeliminowane wezwania podatników do złożenia brakującego wniosku o stwierdzenia nadpłaty, a z drugiej – wzrośnie liczba wezwań do wyjaśnienia przyczyn korekty, które obecnie są przedstawiane we wniosku o stwierdzenie nadpłaty. Z tego względu, proponowana zmiana nie powinna wpłynąć na zmniejszenie wydatków budżetowych.

i) Umożliwienie wydania decyzji ustalającej zobowiązanie podatkowe w podatku od nieruchomości, podatku rolnym i podatku leśnym od osób fizycznych na podstawie danych znanych organowi podatkowemu z urzędu bez uprzedniego doręczenia postanowienia o wszczęciu postępowania

Projektowana regulacja może pośrednio wpłynąć na zwiększenie dochodów jednostek samorządu terytorialnego, ale ewentualne ich zwiększenie nie jest możliwe do oszacowania.

j) Wprowadzenie możliwości przesłuchania w postępowaniu podatkowym strony lub świadka przez organ podatkowy przy użyciu urządzeń technicznych pozwalających na przeprowadzenie tej czynności na odległość oraz możliwości utrwalenia obrazu lub dźwięku z przesłuchania

Projektowana regulacja nie spowoduje zwiększenia wydatków budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego. Jej realizacja odbywać się będzie w ramach dostępnych środków przeznaczonych na bieżące funkcjonowanie organów podatkowych.

k) Uproszczenie trybu korygowania deklaracji z urzędu przez organ podatkowy w ramach czynności sprawdzających

Rezygnacja z doręczenia podatnikowi uwierzytelnionej kopii korekty deklaracji sporządzonej przez organ podatkowy na rzecz przekazywania wyłącznie informacji o skorygowaniu deklaracji

	zlikwiduje wydatki budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego ponoszone na sporządzanie wydruków i kserokopii deklaracji skorygowanych przez organy podatkowe. Szacunkowe koszty sporządzania takich wydruków przez urzędy skarbowe wynoszą 6.633 zł rocznie. Wprowadzana zmiana nie wpłynie na wydatki ponoszone przez organy podatkowe z tytułu usług pocztowych, ponieważ obowiązek doręczania informacji o skorygowaniu deklaracji nie ulega zniesieniu. Zakłada się, że wprowadzenie instytucji mandatu karnego zaocznego do kks powinno przyczynić się do wzrostu skuteczności w nakładaniu grzywien za wykroczenia skarbowe w drodze mandatu karnego, do zwiększenia liczby rozpatrywanych spraw o wykroczenia skarbowe oraz do przyśpieszenia toku postępowania, w szczególności ze względu na brak konieczności osobistego stawiania się sprawcy czynu w urzędzie. Z uwagi na charakter i specyfikę projektowanych rozwiązań brak jest jednak możliwości określenia skutków finansowych dla sektora finansów publicznych wynikających z zakładanych wyżej wymienionych efektów projektowanej zmiany. Jednocześnie poniżej przedstawiono dane statystyczne dotyczące spraw o wykroczenia skarbowe w latach 2021–2023, w tym w szczególności w zakresie liczby wystawionych mandatów:			
		2021	2022	2023
	Liczba wystawionych mandatów kredytowych	73 518	85 580	82 860
	Liczba wystawionych mandatów gotówkowych	17 983	20 327	19 172
	Wysokość nałożonych grzywien mandatem kredytowanym	44 176 496	74 238 728	84 244 049
	Wysokość nałożonych grzywien mandatem gotówkowym	11 307 185	16 450 812	17 832 957

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0
	(dodaj/usuń)							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	1) Efektem nowelizacji będzie zmniejszenie obowiązków analitycznych i sprawozdawczych przez przedsiębiorców, a w konsekwencji istotne obniżenie czynności biurowatycznych (administracyjnych) oraz ilości składanych do Szefa KAS informacji o schematach podatkowych. Ograniczenie będzie polegało m.in. na likwidacji obowiązku raportowania krajowych schematów podatkowych, zniesieniu obowiązku składania zawiadomień MDR-2, umożliwieniu przekazywania informacji o stosowaniu schematu podatkowego na formularzu MDR-3 raz do roku, wprowadzeniu możliwości podpisywania MDR-3 przez pełnomocnika, likwidacji obowiązku wprowadzania i stosowania wewnętrznej procedury w zakresie przeciwdziałania niewywiązywaniu się z obowiązku przekazywania informacji o schematach podatkowych. Oceniamy, że ograniczenie liczby i częstotliwości składania do Szefa KAS informacji o schematach podatkowych nie będzie miało wpływu na systemy informatyczne przedsiębiorców i nie będzie generowało kosztów w tych systemach, z uwagi na fakt, że system do raportowania MDR zapewni Szef KAS na stronie: https://mdr.mf.gov.pl/. Ponadto nowelizacja przyczyni się do wzrostu pewności prawa i jednolitości jego stosowania. 2) Zniesienie wymogu składania wniosku o stwierdzenie nadpłaty w przypadku, gdy nadpłata wynika ze skorygowanego zeznania (deklaracji), uprości proces uzyskania nadpłaty. 3) Umożliwienie podpisywania zawiadomień ZAW-NR w oparciu o pełnomocnictwo do podpisywania deklaracji ułatwi ich składanie.						

		4) Umożliwienie ubiegania się o umorzenie podatku bez konieczności oczekiwania na powstanie zaległości podatkowej pozwoli na wcześniejsze uzyskanie decyzji organu podatkowego. 5) Podwyższenie wysokości podatku uprawniającej do zapłaty przez inny podmiot niż podatnik ułatwi wywiązanie się z obowiązku zapłaty podatku. 6) Wyraźne wskazanie na uprawnienia wspólników rozwiązanej spółki osobowej prawa handlowego (spółki jawnej, partnerskiej, komandytowej lub komandytowo-akcyjnej) związane z nadpłatą spółki. Umożliwienie przesłuchania strony przez organ podatkowy w postępowaniu podatkowym przy użyciu urządzeń technicznych umożliwiających przeprowadzenie tej czynności na odległość z jednoczesnym bezpośrednim przekazem obrazu i dźwięku, jeżeli organ dysponuje odpowiednimi środkami technicznymi. Możliwość utrwalenia przez organ podatkowy obrazu lub dźwięku przesłuchania. Rezygnacja z możliwości wniesienia zażalenia na postanowienie o odmowie uzupełnienia lub sprostowania decyzji. Postanowienie to strona będzie mogła zaskarżyć tylko w odwołaniu od decyzji. W przypadku korekty z urzędu (dokonanej przez organ podatkowy) rezygnacja z doręczania podatnikowi uwierzytelnionej kopii skorygowanej deklaracji, co wiąże się z przekazywaniem informacji o przyczynie korekty deklaracji. Szef Krajowej Administracji Skarbowej może ujawnić informacje dotyczące podatnika stanowiące tajemnicę skarbową np. podać do publicznej wiadomości, jeżeli zachodzi ustawowa przesłanka do ich ujawnienia.
sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw		1) Efektem nowelizacji będzie zmniejszenie obowiązków analitycznych i sprawozdawczych przez przedsiębiorców, a w konsekwencji istotne obniżenie czynności biurokratycznych (administracyjnych) oraz ilości składanych do Szefa KAS informacji o schematach podatkowych. Ograniczenie będzie polegało m.in. na likwidacji obowiązku raportowania krajowych schematów podatkowych, zniesieniu obowiązku składania zawiadomień MDR-2, umożliwieniu przekazywania informacji o zastosowaniu schematu podatkowego na formularzu MDR-3 raz do roku, wprowadzeniu możliwości podpisywania MDR-3 przez pełnomocnika, likwidacji obowiązku wprowadzania i stosowania wewnętrznej procedury w zakresie przeciwdziałania niewywiązywaniu się z obowiązku przekazywania informacji o schematach podatkowych. Ocenia się, że ograniczenie liczby i częstotliwości składania do Szefa KAS informacji o schematach podatkowych nie będzie miało wpływu na systemy informatyczne przedsiębiorców i nie będzie generowało kosztów w tych systemach, z uwagi na fakt, że narzędzia do raportowania MDR zapewnia Szef KAS na stronie: https://mdr.mf.gov.pl/. Ponadto nowelizacja przyczyni się do wzrostu pewności prawa i jednolitości jego stosowania. 2) Zniesienie wymogu składania wniosku o stwierdzenie nadpłaty w przypadku, gdy nadpłata wynika ze skorygowanego zeznania (deklaracji), uprości proces uzyskania nadpłaty. 3) Umożliwienie podpisywania zawiadomień ZAW-NR w oparciu o pełnomocnictwo do podpisywania deklaracji ułatwi ich składanie. 4) Umożliwienie ubiegania się o umorzenie podatku bez konieczności oczekiwania na powstanie zaległości podatkowej pozwoli na wcześniejsze uzyskanie decyzji organu podatkowego. 5) Podwyższenie wysokości podatku uprawniającej do zapłaty przez inny podmiot niż podatnik ułatwi wywiązanie się z obowiązku zapłaty podatku.

	6) Wyrażne wskazanie na uprawnienia wspólników rozwiązanej spółki osobowej prawa handlowego (spółki jawnej, partnerskiej, komandytowej lub komandytowo-akcyjnej) związane z nadpłatą. Umożliwienie przesłuchania strony przez organ podatkowy w postępowaniu podatkowym przy użyciu urządzeń technicznych umożliwiających przeprowadzenie tej czynności na odległość z jednoczesnym bezpośrednim przekazem obrazu i dźwięku, jeżeli organ dysponuje odpowiednimi środkami technicznymi. Możliwość utrwalenia przez organ podatkowy obrazu lub dźwięku przesłuchania. Rezygnacja z możliwości wniesienia zażalenia na postanowienie o odmowie uzupełnienia lub sprostowania decyzji. Postanowienie to strona będzie mogła zaskarżyć tylko w odwołaniu od decyzji. W przypadku korekty z urzędu (dokonanej przez organ podatkowy) rezygnacja z doręczania podatnikowi uwierzytelnionej kopii skorygowanej deklaracji, co wiąże się z przekazywaniem informacji o przyczynie korekty deklaracji. Szef Krajowej Administracji Skarbowej może ujawnić informacje dotyczące podatnika stanowiące tajemnicę skarbową np. podać do publicznej wiadomości, jeżeli zachodzi ustawowa przesłanka do ich ujawnienia.
rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Zniesienie wymogu składania wniosku o stwierdzenie nadpłaty w przypadku, gdy nadpłata wynika ze skorygowanego zeznania (deklaracji), uprości proces uzyskania nadpłaty. Umożliwienie ubiegania się o umorzenie podatku bez konieczności oczekiwania na powstanie zaległości podatkowej pozwoli na wcześniejsze uzyskanie decyzji organu podatkowego. Podwyższenie wysokości podatku uprawniającej do zapłaty przez inny podmiot niż podatnik ułatwi wywiązywanie się z obowiązku zapłaty podatku. Umożliwienie działania przez pełnomocnika ogólnego albo szczególnego osobie niebędącej stroną, wzywanej w postępowaniu podatkowym do złożenia wyjaśnień lub przedłożenia dokumentów. Umożliwienie pełnomocnikowi ogólnemu nie będącym adwokatem, radcą prawnym oraz doradcą podatkowym zawiadamiania o zmianie, odwołaniu lub wypowiedzeniu pełnomocnictwa ogólnego. Nie będzie wydawane postanowienie o wszczęciu postępowania podatkowego wobec podatnika (osoby fizycznej) w postępowaniu w sprawie ustalenia zobowiązań podatkowych (w podatku od nieruchomości, podatku rolnym i podatku leśnym od osób fizycznych, w tym w formie łącznego zobowiązania pieniężnego), które zgodnie z odrębnymi przepisami ustalane są corocznie, jeżeli wydanie decyzji ustalającej wysokość zobowiązania podatkowego jest możliwe na podstawie danych znanych organowi podatkowemu z urzędu, a podatnik nie złożył w terminie informacji, o której mowa w przepisach prawa podatkowego. Umożliwienie przesłuchania strony lub świadka przez organ podatkowy w postępowaniu podatkowym przy użyciu urządzeń technicznych umożliwiających przeprowadzenie tej czynności na odległość z jednoczesnym bezpośrednim przekazem obrazu i dźwięku, jeżeli organ dysponuje odpowiednimi środkami technicznymi. Możliwość utrwalenia przez organ podatkowy obrazu lub dźwięku przesłuchania. Rezygnacja z możliwości wniesienia zażalenia na postanowienie o odmowie uzupełnienia lub sprostowania decyzji. Postanowienie to strona będzie mogła zaskarżyć tylko w odwołaniu od decyzji. W przypadku korekty z urzędu (dokonanej przez organ podatkowy) rezygnacja z

		doręczania podatnikowi uwierzytelnionej kopii skorygowanej deklaracji, co wiąże się z przekazywaniem informacji o przyczynie korekty deklaracji. Szef Krajowej Administracji Skarbowej może ujawnić informacje dotyczące podatnika stanowiące tajemnicę skarbową np. podać do publicznej wiadomości, jeżeli zachodzi ustawowa przesłanka do ich ujawnienia.
	(dodaj/usuń)	
Niemierzalne	(dodaj/usuń)	
	(dodaj/usuń)	
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie mandatu karnego zaocznego do kks nie wpłynie na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw, jak również nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny. Nie przewiduje się również bezpośredniego wpływu na rodzinę, obywateli oraz gospodarstwa domowe, w szczególności osoby z niepełnosprawnością i osoby starsze.	
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☐ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy	
☒ zmniejszenie liczby dokumentów ☒ zmniejszenie liczby procedur ☒ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy	
Komentarz: Zmniejszenie liczby dokumentów, zmniejszenie liczby procedur, skrócenie czasu na załatwienie sprawy w związku z następującymi zmianami: a) Wyeliminowanie jednego z podmiotów tj. „wspomagającego” zobowiązanego do składania informacji o schematach podatkowych, b) Likwidacja obowiązku raportowania krajowych schematów podatkowych, c) Zniesienie obowiązku składania zawiadomień MDR-2, d) Umożliwienie przekazywania informacji o stosowaniu schematu podatkowego na formularzu MDR-3 raz do roku, e) Wprowadzenie możliwości podpisywania MDR-3 przez pełnomocnika, f) Likwidacja obowiązku wprowadzania i stosowania wewnętrznej procedury w zakresie przeciwdziałania niewywiązywaniu się z obowiązku przekazywania informacji o schematach podatkowych. g) Zniesienie wymogu składania wniosku o stwierdzenie nadpłaty w przypadku, gdy nadpłata wynika ze skorygowanego zeznania (deklaracji). h) Wyeliminowanie konieczności każdorazowego składania pełnomocnictwa szczególnego przy składaniu zawiadomień ZAW-NR poprzez umożliwienie podpisywania tych zawiadomień w oparciu o pełnomocnictwo do podpisywania deklaracji. i) Umożliwienie wydania decyzji ustalającej zobowiązanie podatkowe w podatku od nieruchomości, podatku rolnym i podatku leśnym od osób fizycznych na podstawie danych znanych organowi podatkowemu z urzędu bez uprzedniego doręczenia postanowienia o wszczęciu postępowania. j) Rezygnacja z możliwości wniesienia zażalenia na postanowienie o odmowie uzupełnienia lub sprostowania decyzji. Postanowienie to strona będzie mogła zaskarżyć tylko w odwołaniu od decyzji.		

Zwiększenie liczby dokumentów, zwiększenie liczby procedur, wydłużenie czasu na załatwienie sprawy w związku z następującymi zmianami:		
a) Wprowadzenie zażalenia na postanowienie o pozostawienie odwołania bez rozpatrzenia, jeżeli nie spełnia warunków wynikających z art. 222 Ordynacji podatkowej w związku ze zniesieniem dualizmu trybów stosowanych w przypadku braków formalnych odwołania.		
9. Wpływ na rynek pracy		
Projekt nie wywiera wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☒ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Zapewnienie ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych uprawnienia do występowania z wnioskiem do Naczelnego Sądu Administracyjnego o podjęcie uchwały abstrakcyjnej może potencjalnie mieć wpływ na obciążenie sądów administracyjnych. Rozstrzygnięcie w drodze uchwały kwestii spornych wpłynie na ograniczenie liczby sporów sądowych pomiędzy podatnikami i organami podatkowymi. Ponadto proponowana zmiana: - wpłynie pozytywnie na stabilność orzecznictwa sądów administracyjnych (uchwały wiążą składy orzekające sądów administracyjnych, usuwając wątpliwości co do prawidłowej wykładni przepisów prawa podatkowego oraz zapewniając tym samym jego jednolite stosowanie przez ogół sądów administracyjnych, a pośrednio także organy podatkowe i podatników); - przyczyni się do poprawy nie tylko odbioru społecznego sądów administracyjnych, ale prawa i systemu podatkowego jako takiego, zapewniając jednolitość i przewidywalność orzecznictwa sądowego w sprawach podatkowych oraz pewność prawa po stronie podatników.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Proponuje się, aby ustawa weszła w życie, co do zasady, z dniem 1 lipca 2026 r.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Ewaluacja efektów projektu oraz zastosowanie bezpośrednich mierników nie jest wprost możliwe.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		